

СЛУЖЕ

НА ФЕДЕРАТИВНА НАРОД

ЈД

„СЛУЖБЕН ЛИСТ НА ФНРЈ“ излегува по потреба во српско, хрватско, словенечко и македонско издание. — Огласи по тарифата. — Жиро сметка при Народната банка на ФНРЈ за претплата и одделни изданија број 101-11 за огласи 101-11
1-39 1-931

Среда, 2 ноем. 1960

БЕЛГРАД

БРОЈ 44

ГОД. XVI

Цена на овој број е 80.— дин. — Претплата за 1960 година изнесува 2.000.— дин., а за странство 3.000.— динари. — Редакција: Улица Краљевик'а Марка Бр. 9. Пошт. факс 226.— Телефони: централа 28-010 и 28-417. Администрација 26-276. Продавно одделение 22-619.

569.

У К А З

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ПАТЕНТИТЕ И ТЕХНИЧКИТЕ УНАПРЕДУВАЊА

Врз основа на членот 71 точка 2 од Уставниот закон за основите на општественото и политичкото устројство на Федеративна Народна Република Југославија и за сојузните органи на власта, се прогласува Законот за патентите и техничките унапредувања, што го усвои Сојузната народна скупштина на седницата на Сојузниот собор од 28 октомври 1960 година и на седницата на Соборот на производителите од 28 октомври 1960 година.

ПР бр. 24
31 октомври 1960 година
Белград

Претседател на Републиката,
Јосип Броз Тито, с. р.

Претседател
на Сојузната народна скупштина,
Петар Стамболиќ, с. р.

ЗАКОН

ЗА ПАТЕНТИТЕ И ТЕХНИЧКИТЕ УНАПРЕДУВАЊА

Глава прва ОПШТИ ОДРЕДБИ

Член 1

Општествената заедница преку определени државни органи, стопански и општествени организации, здруженија, установи и заводи го помага развитокот на пронајдувачката и новаторската дејност и ги обезбедува условите за искористување на корионите пронајдоци и технички унапредувања.

Член 2

На пронајдувачите и на авторите на техничките унапредувања (новаторите) за нивната творечка работа им припаѓа право да бидат означени како автори, правичен надоместок и други права утврдени со овој закон.

Член 3

За организирање на работата и за материјалниот придонес на полето на пронајдувачката дејност посебни права имаат стопанските организации, установите и општествените организации (организациите) во кои е создаден пронајдокот.

Член 4

Пронајдоците се заштитуваат со патент.

Со поднесување на пријавата заради добивање на патент односно со издавање на патентот се стекнуваат правата што ги утврдува овој закон.

Патентот се издава во постапката пропишана со овој закон.

Член 5

Пријавениот или со патент заштитениот пронајдок може да се искористува под условите предвидени со овој закон и во согласност со прописите со кои се регулира правото на производство и пуштањето на производите во промет.

Како искористување на пронајдок, во смисла на овој закон, се подразбира неговата примена во производството и пуштањето во промет на предметите изработени според пријавениот односно со патент заштитениот пронајдок, како и секоја друга употреба на пронајдокот за стопански цели.

Член 6

Правото на искористување на пријавениот или заштитениот пронајдок му припаѓа на пријавителот односно на носителот на патентот.

Други лица можат да го искористуваат пронајдокот само врз основа на договорна или присилна лиценца, или ако е одземен односно експроприран патентот.

За искористувањето на пронајдок создаден во организација, важат посебните одредби (чл. 35 до 43).

Член 7

Заштита на пронајдок во странство можат да бараат југословенски граѓани, организации и граѓански правни лица само ако поднесат претходно пријава во земјата заради добивање на патент.

Член 8

Припадниците на странски земји во поглед на заштитата на пронајдоците ги уживаат истите права што според овој закон им припаѓаат на југословенските граѓани, ако произлегува тоа од меѓународни договори и конвенции или од примената на начелото на заемноста.

Постоенето на заемност го докажува лицето што се повикува на заемноста.

Во постапката пред југословенските судови и пред органите на управата припадниците на странски земји ги остваруваат правата од овој закон преку полномошник кој е југословенски државјанин и кој се занимава со застапување во вид на занимање.

Член 9

Издавањето на патенти и другите работи од областа на заштитата на пронајдоците ги врши Управата за патенти, во границите определени со овој закон. Ако со овој закон не е определено поинаку, Управата за патенти согласно ги применува одредбите на Законот за општата управна постапка.

Против решенијата на Управата за патенти не е дозволена жалба, но против нејзините решенија може да се поведе управен спор.

Прописите за организацијата и работата на Управата за патенти ги донесува Сојузниот извршен совет.

Член 10

Споровите и предметите што се ставени со овој закон во судска надлежност, ги решава во прв степен виши стопански суд, ако со овој закон не е определена надлежност на некој друг суд или орган.

Глава втора

ПАТЕНТ

1. Општи услови за добивање на патент

Член 11

Според одредбите на овој закон со патент може да се заштити пронајдок што претставува ново решение на определен технички проблем и што може да се примени во индустриска или некоја друга стопанска дејност.

Член 12

Пронајдок нема да се смета за нов ако пред поднесувањето на пријавата заради добивање на патент:

- 1) во земјата или во странство преку печатот или на друг начин бил објавен и опишан истиот пронајдок така што да можеле да го употребат стручњациите;
- 2) во земјата е јавно употребуван, изложуван или прикажуван истиот пронајдок, така што да можеле да го употребат стручњациите;
- 3) во земјата или во странство бил издаден патент или дадена заштита во друга форма за истиот пронајдок.

Член 13

Со патент не можат да се заштитат:

- 1) пронајдоците чија цел или употреба му е противна на законот или на моралот;
- 2) научните правила и начела;
- 3) лековите;
- 4) материите произведени по хемиски пат;
- 5) материите што служат за човечка и сточна храна, средствата за уживање, пијачките и зачињите.

Легуриите и новите постапки за добивање на материите наведени во точ. 3 до 5 на претходниот став можат да се заштитат со патент.

2. Добивање на патент

Член 14

Правото на добивање на патент му припаѓа на пронајдувачот, на неговиот наследник или на други правен следбеник, ако со овој закон не е определено поинаку.

Првиот подносител на пријавата заради добивање на патент се смета за пронајдувач односно за негов правен следбеник, додека не се докаже противното.

Носител на патент може да биде физичко или правно лице.

Член 15

Патент може да се издаде на името на повеќе лица ако тие заедно поднесат пријава, но во патентот нема да се определуваат правата на одделни лица, туку нивните меѓусебни односи ќе се регулираат според начелата на граѓанското право.

Лицето што му укажувало на пронајдувачот само техничка помош не се смета за пронајдувач.

Член 16

Ако ист пронајдок создале повеќе лица, независно едно од друго, правото на патент му припаѓа на првиот подносител на пријавата.

Ако пронајдокот е создаден со заедничка работа, искуство и пракса во организацијата, па не е можно да се утврди определеното лице како пронајдувач, правото на патент ѝ припаѓа на организацијата во која е создаден пронајдокот.

Член 17

Пронајдувачот што не е означен во пријавата може, во текот на постапката за издавање на патент или кога ќе биде издаден патентот, да бара

да биде неговото име означено во регистарот на патентите, во исправата за патентот, патентниот спис и во објавата за издавање на патентот.

Во случај на спор одлучува суд.

3. Траење на патентот

Член 18

Патентот трае петнаесет години, сметајќи од денот кога решението за издавање на патентот е службено објавено.

По истекот на овој срок патентот не може да се обнови, ниту може да се продолжи срокот на неговото траење.

Член 19

Патентот престанува да важи и пред истекот на срокот од петнаесет години:

- 1) ако носителот на патентот се откаже писмено од патентот;
- 2) ако се поништи патентот;
- 3) ако не се платат пропишаните такси во определен срок.

Во случајот од точката 1 на претходниот став патент престанува да важи наредниот ден по приемот на писмениот поднесок за откажување од патентот.

Во случајот од точката 2 став 1 на овој член патентот престанува да важи со денот кога одлуката за поништување на патентот станала правосилна.

Во случајот од точката 3 став 1 на овој член патентот престанува да важи наредниот ден по истекот на срокот за плаќање на таксата.

Член 20

Ако во регистарот на патентите е запишано определено право во корист на трети лица (лиценца, залога или друго), носителот на патентот не може полноважно да се откаже од патентот без писмена согласност од лицето на чие име е запишано определеното право во регистарот.

Ако носителот на патентот во определен срок не ги плати пропишаните такси, а во регистарот на патентите е запишано некое право во корист на трети лица, Управата за патенти ќе ги извести овие лица дека таксата не е платена и тие можат во рок од три месеци од денот на примањето на известувањето да ги платат пропишаните такси и да го одржат патентот во сила.

Во случај на спор за обезбедување на запишаните права на трети лица, одлучува суд, кој може да реши да се пренесе патентот на лицето на чие име е запишано определеното право.

4. Дополнителен патент

Член 21

Ако подносителот на пријавата односно носителот на патентот го дополни или усоврши пронајдокот за кој барал или добил патент (основен патент), за извршеното дополнување или усовршување тој може да бара дополнителен патент.

Со престанокот на важењето на основниот патент престанува да важи и неговиот дополнителен патент.

Член 22

Дополнителен патент може да биде прогласен за основен ако е основниот патент одземен или поништен, или ако се откажал од патентот носителот на патентот.

Ако носителот на дополнителниот патент не го поднесе барањето за негово прогласување за основен во рок од три месеци од денот на примањето на правосилната одлука за одземање или поништување на основниот патент односно од денот на поднесувањето на поднесокот за откажување од основниот патент, дополнителниот патент престанува да важи.

Член 23

Дополнителниот патент прогласен за основен не може да трае подолго отколку што би траел неговиот основен патент.

Ако некој од повеќе дополнителни патенти се прогласи за основен, другите или новите дополнителни патенти можат да се врзат за новиот основен патент.

За одржување во важност на дополнителниот патент што е прогласен за основен, се плаќаат такси како за основен.

5. Пренос на патентот и на правата од патентот**Член 24**

Правата на подносителот на пријавата односно на носителот на патентот преминуваат врз неговите наследници според општите прописи за наследувањето.

Член 25

Подносителот на пријавата односно носителот на патентот може своите имотни права да ги пренесе врз друг во целина или делумно, со договор или по друг правен основ.

Договорот за пренесување на овие права е полноважен ако е составен во писмена форма.

Ако се пренесени правата од пријавата заради добивање на патент, патентот, ако биде одобрен, ќе се запише во регистарот на патентите на името на прибавителот.

6. Договорна лиценца**Член 26**

Подносителот на пријавата односно носителот на патентот може со договор, во целина или делумно, да му го отстапи правото за искористување на пронајдокот (договорна лиценца) на друго лице.

Договорот за лиценца е полноважен ако е составен во писмена форма а треба особено да содржи: определување и височина на надоместокот за искористување на пронајдокот и други организации на лиценцата, нејзин обем и означување дали лиценцата е исклучива или ограничена.

Член 27

Ако организација прибавила исклучива лиценца, а со договорот меѓу носителот на патентот и организацијата не се ставени посебни ограничувања, Арбитражниот совет (член 41), по барање од заинтересираната организација, може да дозволи да го искористуваат пронајдокот и други организации во границите и под условите под кои е прибавена лиценцата.

Организацијата што според претходниот став ќе добие право за користење на пронајдокот е должна да ѝ надомести на првата организација сразмерен дел од трошоците во врска со прибавувањето на лиценцата и да му го плати надоместокот на продавачот за искористување на пронајдокот по прибавената лиценца, сразмерно со своето учество во користењето на пронајдокот по лиценцата.

За спорот за надоместок според претходниот став е надлежен Арбитражниот совет.

7. Присилна лиценца**Член 28**

Со присилна лиценца му се дава право за искористување на пронајдок на друго лице на определено време и во определен обем, со правичен надоместок на носителот на патентот.

Присилната лиценца не може да биде исклучива.

Присилна лиценца може да се даде ако носителот на патентот, самиот или преку друг, без оправдана причина не го искористува или недоволно го искористува својот пронајдок во земјата.

Барањето за присилна лиценца не може да се постави пред истекот на три години од денот на запишувањето на патентот во регистарот на патентите.

Присилна лиценца може да му се даде само на лице што ќе го докаже оправданиот интерес и подобност за искористување на пронајдокот.

Член 29

Присилна лиценца може да се даде и ако пронајдокот заштитен со патент не може во целина или делумно да се искористува без употреба на некој пронајдок заштитен со поранешен патент, ако е подоцнежниот пронајдок од особено значење за стопанството и служи за истата цел.

Такво барање не може да се поднесе пред истекот на три години од денот на запишувањето на патентот во регистарот на патентите.

Во случај на давање на ваква лиценца носителот на правото во врска со порано издадениот патент може исто така да бара присилна лиценца за искористување на пронајдокот според подоцнежниот патент.

8. Надлежност и определување на височината**на надоместокот****Член 30**

За давањето на присилна лиценца (чл. 28 и 29) одлучува надлежниот суд (член 10).

Надлежниот суд му ја определува и височината на надоместокот на носителот на патентот, ако надоместокот не е утврден спогодбено.

Преговорите или споровите за височината на надоместокот не може да бидат пречка за користење на пронајдокот заштитен со патент.

9. Одземање на патентот**Член 31**

Патент може да се одземе ако со давањето на присилна лиценца не можело да се постигне достаточното искористување на пронајдокот во земјата, а тоа го бара општиот стопански интерес.

Постоењето на општиот стопански интерес за одземање на патентот го утврдува Соборот на производителите на Сојузната народна скупштина.

Барањето за одземање на патентот го поднесува од името на федерацијата сојузниот орган на управата надлежен за соодветната гранка на стопанството.

Барањето за одземање на патентот не може да се поднесе пред истекот на две години од денот на издавањето на првата присилна лиценца.

За барањето за одземање на патентот решава Врховниот стопански суд во совет од двајца судии и тројца повремени судии.

Со решението со кое се одзема патентот се определува и правичен надоместок што е должна федерацијата да му го плати на носителот на патентот за одземенит патент.

Со денот на одземањето на патентот престанува неговата важност и секој стекнува право да го искористува пронајдокот без надоместок.

10. Експропријација на патентот**Член 32**

Патент може да се експроприра ако го бара тоа општиот интерес.

Постоењето на општиот интерес за експропријација на патентот го утврдува Соборот на производителите на Сојузната народна скупштина.

Барањето за експропријација на патент го поднесува сојузниот орган на управата надлежен за соодветната гранка на стопанството.

За барањето за експропријација на патент решава Врховниот стопански суд во совет од двајца судии и тројца повремени судии.

Со решението со кое се експроприра патент се определува и правичен надоместок што е должна федерацијата да му го плати на носителот на патентот за експроприраниот патент.

Органот чие барање за експропријација е усвоено може врз основа на договор или на друг начин да ѝ го даде пронајдокот на користење на некоја организација.

Ако во барањето за експропријација е означена некоја организација како корисник на експропријацијата и ако кон барањето е поднесен писмен доказ дека е таа согласна со тоа, со решението за експропријацијата ќе се определи правичниот надоместок што е должна таа организација да му го плати на поранешниот носител на патентот.

Патент може да се експроприра од денот на неговото запишување во регистарот на патентите.

11. Права врз основа на поранешна употреба на

пронајдок

Член 33

Лице што во Југославија, независно од пронајдувачот, искористувало некој пронајдок или подготвило сè што е потребно за неговото искористување пред поднесената пријава заради добивање патент, но не јавно, го задржува правото за натамошно искористување на тој пронајдок без обврска на надоместок на лицето што за таквиот пронајдок би добило подоцна патент.

Ова право им припаѓа само на лицата што совесно дошле до пронајдокот.

Правото за искористување според ставот 1 на овој член може да се запише во регистарот на патентите по спогодба на странките, а ако не се постигне спогодба, за запишувањето одлучува суд.

Ова право за искористување може да премине врз друг само заедно со организацијата односно со нејзината единица во која таквиот пронајдок е порано искористуван или во која било подготвено неговото искористување.

12. Запишување на патент и на правата од патент

Член 34

Патент и правата од патент се стекнуваат со запишувањето во регистарот на патентите, и од денот на запишувањето важат спрема трети лица.

Првенството на овие права се определува според редот на примањето на писменото барање за нивното запишување, а ако барањата се поднесени едновременно — имаат ист ред на првенство.

Меѓусебните права на странките се определуваат врз основа на договор или на правосилна судска одлука.

Глава трета

ПРОНАЈДОЦИ СОЗДАНИ ВО ОРГАНИЗАЦИИ

Член 35

За пронајдоците создадени во организација важат одредбите на овој закон, доколку во оваа глава не е определено поинаку.

Член 36

За пронајдок создаден во организација и за неговите суштествени технички особини пронајдувачот е должен да ја извести организацијата писмено без одлагање.

Организацијата е должна без одлагање да му го потврди на пронајдувачот писмено примањето на неговото известување.

Пронајдувачот и организацијата се должни да ја чуваат тајноста на пронајдокот до поднесувањето на пријавата заради добивање на патент.

Член 37

Засмните права и обврски на пронајдувачот и на организацијата во која е создаден пронајдокот се уредуваат со договор.

Ако до склучување на договор не дојде или ако со договорот не е определено поинаку, правото на добивање на патент ѝ припаѓа на организацијата, а ако таа не сака да го користи тоа право, правото на добивање на патент му припаѓа на пронајдувачот.

Организацијата е должна во срок од три месеци од денот на применото известување за создадениот пронајдок да изјави дали ќе го користи своето право на добивање на патент.

Ако пронајдувачот пропушти да ја извести организацијата за пронајдокот, срокот од претходниот став се смета од денот кога организацијата узнала за пронајдокот.

Правото на добивање на патент му припаѓа на пронајдувачот и во случај ако организацијата во срок од три месеци од денот на нејзината изјава дека ќе го користи правото на добивање на патент не поднесе пријава.

Со договор меѓу организацијата и пронајдувачот се регулира и прашањето за заштитата на пронајдокот во странство.

Член 38

Организацијата што ќе го добие патентот е должна да му плати на пронајдувачот правичен надоместок, ако пронајдувачот не се откаже од надоместокот по создадениот пронајдок.

Организацијата е должна да плати надоместок и во случај ако започне да искористува пронајдок пред добивањето на патент.

Височината на надоместокот од претходните ставови на овој член се определува спогодбено, а ако не дојде до спогодба организацијата е должна во срок од еден месец од поднесеното барање на пронајдувачот да бара височината на надоместокот да ја определи надлежниот суд.

При определувањето на височината на надоместокот, судот ќе го земе предвид особено: техничкото и стопанското значење на пронајдокот, користите што може да ги постигне организацијата со примената на пронајдокот, вредноста на средствата што ги вложила организацијата за создавање на пронајдокот, уделот на пронајдувачот во работата за создавање на пронајдокот, околностите дали редовната работа на пронајдувачот во организацијата била работа на создавање на пронајдокот, како и другите околности што се од важност за утврдување на височината на надоместокот.

Член 39

Пронајдоците за кои добила или побарала патент една организација можат да ги искористуваат и други организации:

1) ако тој пронајдок во земјата не се искористува или не се искористува достаточо;

2) ако искористувањето на тој пронајдок од страна на друга организација е од посебно значење за стопанството;

3) ако една организација не може потполно или делумно да го искористува некој пронајдок без искористувањето на пронајдокот создаден во друга организација, а заштитен со патент.

Член 40

За искористувањето на пронајдокот во случајот од претходниот член организацијата склучува договор.

Ако организациите не можат да се спогодат за искористувањето на пронајдокот, за надоместок за искористувањето или за другите услови на искористувањето, одлуката за тоа ја донесува Арбитражниот совет по барање од организацијата што сака да го искористува пронајдокот.

Арбитражниот совет ќе одлучи еден дел од надоместокот за искористување на пронајдокот да му припаѓа на пронајдувачот.

Член 41

Арбитражниот совет се состои од претседател, од два постојани члена и од два повремени члена.

Претседателот и постојаните членови, како и нивните заменици, ги именува Сојузниот извршен совет, а по еден повремен член избираат странките од листата на арбитрите на онаа комора во чиј делокруг спаѓа стопанската дејност во која ќе се применува пронајдокот.

Ако странката не избере арбитер во рокот што ќе ѝ биде определен, претседателот на Арбитражниот совет ќе ѝ именува арбитер од листата на арбитрите на соодветната комора.

Член 42

Поништување на одлука на Арбитражниот совет може да бара странката ако тој не бил составен согласно со одредбите од претходниот член, како и поради причините наведени во членот 451 точ. 3 до 7 на Законот за процесната постапка.

Во поглед на сроковите за поднесување на тужба за поништување на одлука на Арбитражниот совет се применуваат одредбите на членот 452 на Законот за процесната постапка.

За одлучување по тужбата за поништување на одлука на Арбитражниот совет е надлежен Врховниот стопански суд.

Член 43

Пронајдок е создаден во организација:

1) ако до пронајдокот дошло за време на работниот однос меѓу пронајдувачот и организацијата, а во непосредна врска со работата на пронајдувачот во организацијата;

2) ако до пронајдокот дошло во рок од шест месеци по истекот на работниот однос меѓу пронајдувачот и организацијата, а во непосредна врска со поранешната работа на пронајдувачот во организацијата;

3) ако до пронајдокот дошло врз основа на налог и со средства на организацијата, без оглед каде и кога е создаден пронајдокот.

Споровите за тоа дали пронајдокот е создаден во организацијата, ги решава надлежниот суд.

Глава четврта

ПОСТАПКА ЗА ДОБИВАЊЕ НА ПАТЕНТ И ПРАВО НА ПРВЕНСТВО

1. Пријава

Член 44

Постапката за добивање на патент се поведува со писмена пријава, што ѝ се поднесува на Управата за патенти.

За секој пронајдок се поднесува одделна пријава заради добивање на патент.

Член 45

Пријавата треба да содржи: име на пријавителот на патентот, негово занимање, место на живеењето со адреса, означување на предметот на пронајдокот и барање за издавање на патент.

Ако е пријавителот правно лице, во пријавата ќе се означат називот, фирмата и седиштето на тоа правно лице.

Кон пријавата секогаш се поднесува опис на пронајдокот, а ако е тоа потребно, и нацртите на пронајдокот. Описот и нацртите се поднесуваат во два рамнотласни потпишани примероци.

Ако се поднесува пријавата преку полномошник, потребно е да се приложи и полномошно.

Член 46

На пријавата ќе се забележи денот и часот кога е примена пријавата.

По барање од пријавителот ќе му се издаде потврда дека пријавата е примена на определениот ден и час.

Член 47

Пронајдокот мора да биде во описот изложен јасно и потполно, за да се гледа во што е сушноста и новината на пронајдокот.

Пронајдокот треба да биде опишан така што стручњациите да можат да го применат според описот.

На крајот на описот, во едно или, по потреба, повеќе определени патентни барања мора посебно да се истакне она што е во пронајдокот ново и што го бара пријавителот да се заштити со патентот (патентни барања).

2. Право на првенство

Член 48

Од денот и часот кога е примена уредната пријава подносителот на пријавата има право на првенство спрема секое лице што ќе го пријави подоцна истиот пронајдок.

Ако со пријавата не е поднесен опис на пронајдокот, правото на првенство се смета од примањето на описот.

Ако дополнително пронајдокот се измени суштествено, правото на првенство ќе се смета од примањето на описот на суштествените измени на пронајдокот.

Ако пријавата содржи два или повеќе пронајдоци па таквата пријава подоцна се подели, правото на првенство се смета од времето на поднесувањето на првата пријава.

Член 49

Лицето што ќе изложи некој пронајдок на званична или званично признаена изложба (саем) од меѓународен карактер во Југославија или во некоја земја-членка на Меѓународната унија за заштита на индустриската сопственост, може во рок од три месеци по затворањето на изложбата да бара од денот на изложувањето на предметот изработен заштита за тој пронајдок со право на првенство според пронајдокот.

Ако такво лице сака да се користи со правото на првенство од денот на изложувањето, тоа е должно да поднесе кон пријавата заради добивање на патент писмена потврда од органот на изложбата за видот на изложбата, местото на нејзиното одржување, денот на отворањето, денот на затворањето и за првиот ден на изложувањето на пронајдокот односно на предметот изработен според пријавениот пронајдок.

Со признавањето на правото на првенство за предметите изложени на таква изложба, не се продолжуваат сроковите на правото на првенство по членот 50 на овој закон.

Одлуката за признавање на изложбата на Југославија ја донесува и ја објавува Управата за патенти, по предлог од органот на изложбата.

Член 50

На припадниците на земјите-членки на Меѓународната унија за заштита на индустриската сопственост што во некоја земја-членка на Унијата уредно поднесле пријава заради добивање на патент, а потоа побарале за истиот пронајдок добивање на патент во Југославија, ќе им се признае правото на првенство од денот на поднесувањето на првата уредна пријава во некоја земја-членка на Унијата, ако го побараат ова право на првенство во рок од дванаесет месеци од денот на поднесувањето на пријавата.

Наместо признавање на правото на првенство од претходниот став, припадниците на земјите-членки на Унијата можат да бараат правото на првенство само да им се резервира, и во тој случај не е потребно да поднесуваат доказ за поднесената пријава во некоја од земјите-членки на Унијата.

Признавањето односно резервисањето на правото на првенство мора да биде побарано во самата пријава заради добивање на патент поднесена во Југославија, со означување на датумот и земјата-членка на Унијата во која е првата пријава поднесена.

Член 51

За признавање на правото на првенство подносителот на пријавата е должен кон пријавата или подопина, во рокот што ќе му биде определен, да поднесе препис од првата пријава заверен од надлежниот орган на земјата-членка на Унијата во која таа пријава била прво поднесена.

Ако правото на првенство е само резервисано, подносителот на пријавата односно носителот на патентот не е ослободен од обврската, во случај на потреба, по барање од Управата за патенти или од надлежниот суд, дополнително да поднесе заверен препис од првата пријава во земјата-членка на Унијата, кој го издава надлежниот орган на таа земја.

За поднесување на доказите според ст. 1 и 2 на овој член, не можат да се определат пократки срокови од три месеци.

Преписите на пријавата од ст. 1 и 2 на овој член не мораат да бидат легализирани.

3. Претходно испитување

Член 52

По примањето на пријавата претходно се испитува дали се уредни пријавата и нејзините прилози.

Ако со претходното испитување се утврди дека пријавата или нејзините прилози не се уредни, ќе се повика подносителот на пријавата да ги исправи или дополни во определениот срок.

Член 53

Ако со испитувањето на уредната пријава се најде дека за пронајдокот не може да се издаде патент, или дека тој не може да се издаде во побараниот обем, за тоа ќе се извести писмено подносителот на пријавата, со наведување на причините поради кои не може да се издаде патент, и ќе се повика за да се изјасни за наведените причини во определениот срок.

Член 54

При определувањето на сроковите од чл. 52 и 53 на овој закон што од оправдани причини можат да се продолжат, ќе се земе предвид и природата на утврдените недостатоци и можностите на подносителот на пријавата да ги отстрани.

Член 55

Ако подносителот на пријавата во определениот рок не ја исправи или не ја дополни пријавата (член 52), односно ако не се изјасни за причините поради кои не може да се издаде патент (член 53), а не побара до истекот на определениот срок продолжување на рокот, ќе се смета дека се откажал од пријавата.

Член 56

Во постапката за издавање на патент нема да се испитува корисноста на пронајдокот.

До донесувањето на решението за издавање на патент подносителот на пријавата може да ги менува описот на пронајдокот и патентните барања.

4. Решение за барањето за издавање на патент

Член 57

По завршеното претходно испитување се донесува решение со кое барањето за издавање на патент потполно или делумно се усвојува или се одбива потполно.

Ако се утврди дека поднесената пријава е потполна и дека постојат законски услови за издавање на патентот во побараниот обем, се донесува решение со кое барањето за издавање на патентот се усвојува во потполност.

Ако патентот не може да се издаде во побараниот обем, се донесува решение со кое се усвојува делумно барањето за издавање на патент.

Решението за потполното одбивање на барањето за издавање на патент се донесува ако патентот воопшто не може да се издаде (чл. 11 до 13).

Решението со кое барањето за издавање на патент само делумно се усвојува или потполно се одбива, мора да биде образложено.

Член 58

Решението за издавање на патент се донесува во границите на поставените патентни барања.

Обемот на признаената заштита се определува според усвоените патентни барања.

Член 59

Решението со кое потполно или делумно се усвојува барањето за издавање на патент се објавува во службениот билтен на Управата за патенти.

Во објавата особено ќе се назначи: името на подносителот на пријавата и на пронајдувачот, предметот на пронајдокот и неговата сушност спрема патентните барања, датумот на поднесувањето на пријавата и датумот од кој се смета правото на првенство.

По барање од подносителот на пријавата за добивање на патент објавата може да се одложи за шест месеци од денот на примањето на решението, а ако постојат оправдани причини овој срок може да се продолжи за натамошни шест месеци.

Откога ќе биде објавено решението, описите и нацртите на пронајдокот можат да се разгледаат.

Од денот на објавувањето на решението привремено влегуваат во сила законските дејства на патентот.

5. Приговор против издавањето на патент

Член 60

Секое лице може во рок од три месеци од денот на објавувањето на решението за издавање на патент да стави приговор дека не постојат услови за издавање на патент од причините:

- 1) што пронајдокот не е нов (чл. 11 и 12);
- 2) што пронајдокот според описот не може да се примени од страна на стручни лица (член 47);
- 3) што пронајдокот не може да се заштити со патент (член 13).

Образложениот приговор со потребните докази и се поднесува писмено на Управата за патенти.

Член 61

Ако лицето што поднесло приговор, во текот на постапката се откаже од него, постапката ќе се запре, освен во случаите ако подносителот на пријавата не побара да се продолжи постапката или ако Управата за патенти не смета дека од оправдани причини треба да се продолжи постапката по службена должност.

По приговорот Управата за патенти донесува решение со кое приговорот потполно или делумно го усвојува или потполно го одбива.

Со истото решение со кое се одлучува за приговорот, по потреба ќе се измени или укине решението за потполно или делумно усвојување на барањето за издавање на патент.

6. Запишување во регистар

Член 62

Ако во предвидениот срок не бидат ставени приговори против издавањето на патент, или ако приговорите бидат одбиени, патентот се запишува во регистарот на патентите, а на подносителот на пријавата му се издава патентна исправа.

Ако има повеќе носители на патентот, на секој од нив му се издава патентна исправа во која се назначуваат сите носители на патентот.

Член 63

Регистарот на издадените патенти го води Управата за патенти.

Регистарот е јавен.

Во регистарот се запишуваат издадените патенти со потребните податоци, а особено: бројот на патентот, предметот на пронајдокот, името, фирмата или називот на носителот на патентот, занимањето, местото на живеењето односно седиштето, името на пронајдувачот, денот на објавувањето, денот на поднесувањето на пријавата и датумот од кој се смета првенството.

Во регистарот се запишуваат и сите подоцна настанати измени во поглед на важењето на патентот или на одделни права во врска со патентот, како што се одземањето, поништувањето, пренесувањето, лиценците, залогите и друго.

Член 64

Регистрираните патенти се објавуваат во службениот билтен на Управата за патенти.

Глава петта

ПОНИШТУВАЊЕ И ОСПУРУВАЊЕ НА ПАТЕНТ

1. Поништување на патент

Член 65

Секое лице може за сето време на траењето на патентот да бара издадениот патент потполно или делумно да се поништи од причините:

- 1) што пронајдокот во времето на поднесувањето на пријавата не бил нов (чл. 1 и 2);
- 2) што пронајдокот според описот не може да се примени од страна на стручни лица (член 47);
- 3) што пронајдокот не можел да се заштити со патент (член 13).

Образложеното барање со потребните докази и се поднесува писмено на Управата за патенти.

Член 66

Ако лицето што го поднесло барањето за поништување на патентот, во текот на постапката се откаже од барањето, постапката ќе се запре, освен во случаите ако носителот на патентот не побара да се продолжи постапката или ако Управата за патенти не смета дека од оправдани причини треба да се продолжи постапката по службена должност.

По барањето за поништување Управата за патенти донесува решение со кое барањето потполно или делумно го усвојува или потполно го одбива.

Со истото решение со кое се одлучува за барањето за поништување, по потреба ќе се одлучи за потполното бришење или за делумно ограничување на патентот.

2. Оспорување на патент

Член 67

Пронајдувачот, неговиот наследник или друг правен следбеник може со тужба кај суд да бара за сето време на траењето на патентот да се огласи тој за носител на патентот, ако е патентот издаден на име на лице што не е пронајдувач, негов наследник или друг правен следбеник.

Оваа тужба спрема совесниот носител на патентот застарува за две години од денот на запишувањето на издадениот патент во регистарот на патентите.

Пронајдувачот, неговиот наследник или друг правен следбеник може во рок од три месеци од денот на примањето на правосилната одлука со која му е признаено тоа право, да бара да се запише тој како носител на патентот во регистарот на патентите и да му се издаде патентна исправа. Ако такво барање не поднесе во овој рок, ќе се смета дека се откажал од правото на патентот.

Лиценцата што трето лице совесно ја прибавило од поранешниот носител на патентот останува во важност и спрема новиот носител, ако била запишана или правилно пријавена за запишување во регистарот пред забелешката на поведениот спор.

Надоместокот што во иднина би требало да го плаќа совесниот имател на лиценцата му припаѓа на новиот носител на патентот и се определува спогодбено, а во случај на спор одлучува суд.

Член 68

Тужбата од претходниот член може да ја поднесе овластеното лице штом е објавено решението за издавање на патентот (член 59). Оваа тужба не ја запира редовната постапка околу издавањето на патентот.

Член 69

По барање од заинтересираното лице ќе се забележат во регистарот на патентите сите спорови што се однесуваат на патентот или на правата од патентот.

Забелешката на спор има дејство одлуката во спорот да важи и спрема лицата на чие име е извршено кое и да е запишување во регистарот на патентите по запишувањето на забелешката на спорот.

Глава шеста

ДОВЕРЛИВИ ПРОНАЈДОЦИ

Член 70

Пронајдоците на југословенските граѓани што се однесуваат на народната одбрана се сметаат за доверливи, ако Државниот секретаријат за работите на народната одбрана за одделни пријавени пронајдоци не одлучи поинаку.

Член 71

Издавањето на патенти за доверливите пронајдоци што се однесуваат на народната одбрана е во надлежност на Државниот секретаријат за работите на народната одбрана.

Патентите од претходниот став се издават според одредбите од овој закон.

Член 72

Пријавата заради добивање на патент за пронајдокот што се однесува на народната одбрана југословенски граѓани ја поднесува до Државниот секретаријат за работите на народната одбрана, а во странство — до истиот орган преку овластениот југословенски претставник.

Правото на првенство по пријавата од овој член се смета од времето на поднесувањето на пријавата до Државниот секретаријат за работите на народната одбрана односно до овластениот југословенски претставник во странство.

Лицата што му ги поднесуваат на Државниот секретаријат за работите на народната одбрана пријавите на пронајдоци што се однесуваат на народната одбрана се ослободени од плаќањето на сите такси и трошоци во постапката за добивање на патент, како и за неговото одржување во важност.

Член 73

Ако Државниот секретаријат за работите на народната одбрана смета дека определен пронајдок не е доверлив ќе ѝ достави таква пријава на Управата за патенти на редовна постапка за издавање на патент. Во тој случај за пријавителот на пронајдокот настанува обврска за плаќање на таксите и трошоците предвидени за добивање на патентот и за негово одржување во важност (член 77).

Член 74

Државниот секретаријат за работите на народната одбрана е овластен да пропише кои пронајдоци се однесуваат на народната одбрана, како и да донесе поблиски прописи за постапката за издавање на патентите за овие пронајдоци, а во согласност со одредбите од овој закон.

Член 75

Пронајдоците на југословенските граѓани што се од особено значење за општиот интерес можат да бидат, исто така, прогласени за доверливи, ако пред објавувањето на патентот сојузниот орган на државната управа, заинтересиран со оглед на видот на пронајдокот, ѝ упати во таа смисла образложено барање на Управата за патенти.

Пронајдоците прогласени за доверливи во смисла на претходниот став, ќе се водат во посебен регистар на доверливите патенти на Управата за патенти.

Прегледување на регистарот на доверливите патенти му е дозволено само на лицето што ќе го овласти органот по чие барање е прогласен пронајдокот за доверлив, како и на службениците на Управата за патенти во врска со нивната непосредна службена задача, а по писмено одобрение од директорот на Управата.

Траењето на патентот што е прогласен за доверлив се смета од денот на неговото запишување во регистарот на доверливите патенти, а носителот на патентот е ослободен од натамошното плаќање на сите такси.

Член 76

На пронајдувачот му припаѓа правичен надоместок за доверливите пронајдоци.

Ако надоместокот не е утврден спогодбено, за него одлучува суд.

Глава седма

ТАКСИ И ТРОШОЦИ

Член 77

Во постапката за добивање на патент, за одржување на важност на издадениот патент, како и за другите дејствија во врска со правата по патентот, се плаќаат трошоци и такси во износите и сроковите што се определени со важечките прописи.

Член 78

Неплаќањето во определениот срок на трошоците и таксите во постапката за добивање на патент, се смета како откажување од барањето за добивање на патент.

Неплаќањето во определените срокови на трошоците и таксите за издадениот патент, повлекува губење на патентот.

Глава осма

ЗАСТАПНИШТВО

Член 79

Со заступување во предметите за добивање и одржување на патенти можат да се занимаваат во вид на занимање адвокати и патентни инженери.

За застапување во предметите од претходниот став можат да се основаат посебни бира како самостојни установи. Овие бира можат да застапуваат странки во споровите пред надлежните судови и пред органите на управата, ако располагаат со соодветен стручен кадар.

Член 80

Припадниците на странски држави што бараат некое право според одредбите од овој закон во Југославија или што учествуваат како процесни странки во спор пред суд или орган на управата во Југославија, мораат да имаат полномошник што се занимава со заступување во вид на занимање.

Член 81

Поблиски прописи за бирата од членот 79 на овој закон и за патентните инженери донесува Сојузниот извршен совет.

Глава деветта

ТЕХНИЧКИ УНАПРЕДУВАЊА

Член 82

Како техничко унапредување, во смисла на овој закон, се смета техничко решение остварено со порационална примена на познати технички средства и технолошки постапки со кои се постигнува зголемување на производноста на трудот, подобрување на квалитетот на производите, заштеда на материјалите и енергијата, подобро искористување на машините и инсталациите, како и подобрување на контролата на производството и на техничката заштита на трудот.

Член 83

Авторот на техничкото унапредување има право на правичен надоместок од организацијата што го користи тоа техничко унапредување.

Член 84

Одлуката за признавање на правото на надоместок за техничко унапредување ја донесува органот на самоуправувањето на организацијата, по барање од авторот на техничкото унапредување.

Органот од претходниот став е должен пред донесувањето на одлуката за барањето за признавање на правото на надоместок за техничко унапредување, да формира стручна комисија што ќе го испита тоа барање и писмено ќе поднесе свој наод со соодветен предлог.

Член 85

Височината на надоместокот за техничко унапредување и за посебните работи со цел за негова примена како и начинот на нејзината исплата, се утврдуваат со договор меѓу авторот на техничкото унапредување и организацијата што го применува техничкото унапредување.

При определувањето на височината на надоместокот се земаат предвид сите околности, а особено техничкото и стопанското значење на техничкото унапредување, обемот и траењето на искористувањето и користите што се постигнуваат со примената на техничкото унапредување, како и личниот придонес во остварувањето на техничкото унапредување.

Член 86

Правото на надоместок му припаѓа на авторот на техничкото унапредување најдолго за три години применување на тоа техничко унапредување во организацијата.

Член 87

Барањето за признавање на правото на надоместок за техничко унапредување може авторот на техничкото унапредување да ѝ го поднесе на организацијата во која е воведено тоа техничко унапредување, во срок од една година од денот на почетокот на применувањето на тоа техничко унапредување во организацијата.

За поднесеното барање организацијата е должна да му издаде писмена потврда на подносителот на барањето.

Член 88

Ако органот на самоуправувањето на организацијата донесе одлука со која одбива да го признае правото на надоместок, или во срок од три месеци од денот на поднесувањето на барањето за признавање на правото на надоместок не донесе одлука за признавање на правото на надоместок, авторот на техничкото унапредување може да бара да одлучи за тоа барање арбитражен совет.

Ако арбитражниот совет му го признае на барателот правото на надоместок, ќе ја определи и височината на надоместокот, ако не се спогодат странките за тоа.

На барање од заинтересираната страна височината на надоместокот ја определува арбитражниот совет и во случај кога организацијата што го вовела или го воведува техничкото унапредување му го признава на неговиот автор правото на надоместок, но за височината на надоместокот организацијата и авторот на техничкото унапредување не можат да постигнат спогодба.

Член 89

Арбитражниот совет од претходниот член се состои од три члена.

Авторот на техничкото унапредување и организацијата против која се поднесува барањето за признавање на правото на надоместок односно за определување на височината на износот на надоместокот, именуваат по еден член на арбитражниот совет, а претседателот на советот го именува окружниот стопански суд надлежен според седиштето на организацијата.

Член 90

Соборот на производителите на општинскиот народен одбор може да ја состави листата на лицата што можат да бидат именувани за членови на арбитражниот совет.

Ако соборот на производителите ја составил листата на лицата наведени во претходниот став, членовите на арбитражниот совет се именуваат од таа листа.

Член 91

На постапката за формирање на арбитражниот совет и на постапката на арбитражниот совет се применуваат одредбите на чл. 440 и 441 на Законот за процесната постапка.

Член 92

Поништување на одлука на арбитражниот совет странка може да бара ако тој не бил составен согласно со одредбата од претходниот член, како и поради причините наведени во членот 451 точ. 3 до 7 на Законот за процесната постапка.

Во поглед на сроковите за поднесување на тужбата за поништување на одлуката на арбитражниот совет се применуваат одредбите на членот 452 на Законот за процесната постапка.

За одлучување по тужбата за поништување на одлука на арбитражниот совет е надлежен окружен стопански суд.

Член 93

Авторот на техничко унапредување има право да соработува на разработувањето и применувањето на својот предлог.

Авторот на техничко унапредување е должен на организацијата, на нејзино барање, да ѝ ја даде документацијата со која располага, стручните совети и други известувања потребни за применување на усвоеното техничко унапредување.

Член 94

Во поглед на оспорувањето на авторството во врска со техничкото унапредување, согласно се применуваат одредбите на членот 67 на овој закон.

За споровите од претходниот став е надлежен окружен стопански суд.

Член 95

Стопанските организации се должни да донесат правилници за техничките унапредувања, со кои поблиску ќе ја регулираат постапката и условите за испитување и применување на техничките унапредувања, како и за определување на надоместокот за истите. Со овие правилници можат да се установаат и дипломи за лицата што оствариле техничко унапредување.

Член 96

Одредбите на чл. 83 до 95 на овој закон не се однесуваат на:

1) предлозите за подобрување на организацијата во областа на администрацијата, книговодството, документацијата, статистиката и планирањето, како и на организационите мерки во областа на прометот на стоки и услуги;

2) предлозите на стручните соработници во научно-истражувачките институти и конструкционите бира, ако се однесуваат на проекти, конструкции и технолошки постапки подготвени и извршени од страна на тие стручни лица во рамките на извршувањето на нивните редовни службени задачи;

3) предлозите што претставуваат само пренесување на познати технички искуства од други организациони единици односно организации, во земјата и во странство, со поразвиена техника или од стручната литература.

Предлозите од претходниот став се наградуваат според одредбите од тарифните и премиските правилници на соодветната организација.

Член 97

Техничката документација, технолошките постапки, конструкциите и производствените тајни на една организација можат да ги користат и други организации, согласно со одредбите за користење на пронајдоците создадени во организацијата.

Поблиски прописи за примена на одредбата од претходниот став ќе донесе, по потреба, Сојузниот извршен совет.

Глава десетта

ГРАЃАНСКОПРАВНА ЗАШТИТА НА ПАТЕНТОТ

Член 98

Лице што ќе повреди пријавен или заштитен пронајдок одговара за штетата според општите правила за надоместок на штетата.

Лице чие што право е повредено може, покрај надоместокот на штетата, да бара на сторителот на повредата да му се забрани натамошното вршење на повредата и пресудата со која се утврдува повредата да се објави на трошок на осудениот.

Надлежноста на судот за одлучување по споровите од претходните ставови се определува според Законот за процесната постапка.

Член 99

Како повреда на патент се смета неовластено применување на пријавен или заштитен пронајдок и неовластено пуштање во промет на предмети изработени според пријавен или заштитен пронајдок односно негова употреба во стопански цели.

Член 100

Употреба на со патент заштитен предмет на превозни средства од кој и да е вид што привремено или случајно пристигнале на територијата на Југославија, не се смета како повреда на патент, ако предметот заштитен со патент е употребен исклучиво за потребите на тоа превозно средство.

Член 101

Ако е предмет на повреда пријавен или заштитен пронајдок што се состои во постапка за изработка на некаква материја, ќе се смета дека секоја материја од ист состав е изработена според заштитената постапка, додека не се докаже спротивното. Во овој случај товарот за докажување паѓа врз лицата што ја произведуваат таквата материја.

Глава единаесетта

КАЗНЕНИ ОДРЕДБИ

Член 102

Стопанска или општествена организација или друго правно лице што неовластено ќе примени туѓ пријавен или заштитен пронајдок, или што неовластено ќе изработи предмети спрема туѓ пријавен или заштитен пронајдок со намера да ги пушти овие предмети во промет или што вакви предмети неовластено ќе пушти во промет, ќе се казни за стопански престап со казна од 100.000 до 1.000.000 динари.

За дејствието од претходниот став ќе се казни и одговорното лице во стопанска односно општествена организација или во друго правно лице со парична казна до 100.000 динари.

За постапката според овој член е надлежен виши стопански суд.

Член 103

Тој што заради добивање патент ќе пријави пронајдок во странство пред да поднесол пријава заради добивање патент во земјата, ќе се казни за прекршок со затвор до 30 дена или со парична казна до 100.000 динари.

Глава дванаесетта

ПРЕОДНИ И ЗАВРШНИ ОДРЕДБИ

Член 104

Патентите што се во важност во времето на влегувањето во сила на овој закон, остануваат и натаму во сила според одредбите на овој закон.

Постапката во врска со поднесените пријави за добивање на патент по кои не е донесено решение за издавање на патент до денот на влегувањето во сила на овој закон, ќе се продолжи според одредбите на овој закон.

Член 105

Пронајдувачкото свидетелство издадено за опремено пронајдок според одредбите на досега-

пниот Закон за пронајдоците и за техничките усо-
вршувања, може на барање од носителот на про-
најдувачкото свидетелство да се претвори во па-
тент. Срокот на траењето на таквиот патент из-
несува петнаесет години од денот на објавувањето
на издаденото пронајдувачко свидетелство.

За доверливите пронајдоци заштитени со про-
најдувачко свидетелство срокот на траењето од
петнаесет години се смета од денот на нивното за-
пишување во регистарот на доверливите пронај-
доци.

Ако пронајдувач како носител на пронајдувач-
ко свидетелство не побара негово претворување
во патент врз основа на ставот 1 од овој член,
таквото пронајдувачко свидетелство престанува да
важи по истекот на петнаесет години од денот на
објавувањето на неговото издавање односно од де-
нот на запишувањето во регистарот на доверли-
вите пронајдоци.

Член 106

Со претворувањето на пронајдувачкото свиде-
телство во патент, за носителот на патентот наста-
нува обврската за плаќање на пропишаните такси
за натамошно одржување на патентот во важност,
и таа започнува со годината во која е извршено
претворувањето на пронајдувачкото свидетелство
во патент. Оваа такса се плаќа во износот што е
пропишан за соодветната година на траењето на
патентот.

Надоместокот на авторот за неговиот пронај-
док заштитен со пронајдувачко свидетелство, што
започнал да се искористува пред претворувањето
на пронајдувачкото свидетелство во патент, може
по претворувањето да се определи спогодбено меѓу
пронајдувачот и корисникот на пронајдокот. Ако
не дојде до спогодба, надоместокот се определува
согласно со до сега важечките прописи за утврду-
вањето и определувањето на ваквиот надоместок.

Член 107

Сојузниот извршен совет ќе донесе, по потреба,
поблиски прописи за извршување на овој закон.

Член 108

Со денот на влегувањето во сила на овој за-
кон престанува да важи Законот за пронајдоците
и за техничките усовршувања („Службен лист на
ФНРЈ“, бр 108/48), како и сите прописи што се во
спротивност со одредбите на овој закон.

Член 109

Овој закон влегува во сила по истекот на три
месеци од денот на објавувањето во „Службен
лист на ФНРЈ“.

570.

УКАЗ

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ЗАВР- ШНАТА СМЕТКА ЗА ИЗВРШУВАЊЕТО НА СО- ЈУЗНИОТ БУЏЕТ ЗА 1959 ГОДИНА

Врз основа на членот 71 точка 2 од Уставниот
закон за основите на општественото и политичкото
устројство на Федеративна Народна Република Ју-
гославија и за сојузните органи на власта, се про-
гласува Законот за завршната сметка за извршу-
вањето на Сојузниот буџет за 1959 година, што го
усвои Сојузната народна скупштина на седницата
на Сојузниот собор од 28 октомври 1960 година и на
седницата на Соборот на производителите од 28
октомври 1960 година.

ПР бр. 27
31 октомври 1960 година
Белград

Претседател на Републиката,
Јосип Броз Тито, с. р.

Претседател
на Сојузната народна скупштина,
Петар Стамболиќ, с. р.

ЗАКОН

ЗА ЗАВРШНАТА СМЕТКА ЗА ИЗВРШУВАЊЕТО НА СОЈУЗНИОТ БУЏЕТ ЗА 1959 ГОДИНА

Член 1

Се донесува Завршна сметка за извршувањето
на Сојузниот буџет за 1959 година.

Остварените приходи и извршените расходи по
Сојузниот буџет и посебните прилози за 1959 го-
дина изнесуваат, и тоа:

I. по Сојузниот буџет:

приходите — — — —	Динари	378.215.878.515
расходите — — — —	Динари	375.263.230.591
вишокот на приходите	Динари	2.952.647.924

II. по претсметките на самостојните установи:

приходите — — — —	Динари	7.187.181.530
расходите — — — —	Динари	6.924.983.762
вишокот на приходите	Динари	242.197.768

III. по сојузниот буџетски фонд за унапредува- ње на културните дејности:

приливот на средствата	Динари	114.378.749
потрошокот на сред- ствата — — — —	Динари	24.293.282
остатокот на средствата	Динари	90.085.467

Член 2

Вишокот на остварените приходи над изврше-
ните расходи на Сојузниот буџет за 1959 година во
износ од 2.952.647.924 динари се распределува, и тоа:

1) Динари 1.402.931.393 за инвестиционите рабо-
ти во 1960 година започнати во 1959 година, а спо-
ред решенијата на сојузниот Државен секретаријат
за работите на финансиите;

2) Динари 1.204.236.540 за исплати на име регре-
си и дотации за посебни намени во стопанството во
1960 година;

3) остатокот на вишокот на приходите во износ
од Динари 345.479.991 на Сојузниот буџет за 1960
година како вонреден приход.

Член 3

Потрошокот на пренесените средства од 1959 го-
дина за инвестиции во износ од Динари 1.402.931.393,
како и потрошокот на пренесените средства од 1959
година за регреси и дотации за посебни намени во
стопанството во износ од Динари 1.204.236.540 по-
себно ќе се искажат во завршната сметка за 1960
година.

Член 4

Овој закон влегува во сила со денот на обја-
вувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

571.

УКАЗ

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ИЗМЕНА НА ЗАКОНОТ ЗА ПРИДОНЕСОТ ЗА БУЏЕТИТЕ ОД ЛИЧНИОТ ДОХОД НА РАБОТНИЦИТЕ

Врз основа на членот 71 точка 2 од Уставниот
закон за основите на општественото и политичкото
устројство на Федеративна Народна Република Ју-
гославија и за сојузните органи на власта, се про-
гласува Законот за измена на Законот за придо-
несот за буџетите од личниот доход на работниците,
што го усвои Сојузната народна скупштина на сед-

ницата на Сојузниот собор од 28 октомври 1960 година и на седницата на Соборот на производителите од 28 октомври 1960 година.

ПР бр. 29
31 октомври 1960 година
Белград

Претседател на Републиката,
Јосип Броз Тито, с. р.

Претседател
на Сојузната народна скупштина,
Петар Стамболиќ, с. р.

ЗАКОН

ЗА ИЗМЕНА НА ЗАКОНОТ ЗА ПРИДОНЕСОТ ЗА БУЏЕТИТЕ ОД ЛИЧНИОТ ДОХОД НА РАБОТНИЦИТЕ

Член 1

Во Законот за придонесот за буџетите од личниот доход на работниците („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 52/57, 52/58, 47/59 и 27/60) членот 20 се брише.

Член 2

Овој закон влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“, а ќе се применува од 1 јануари 1961 година.

572.

УКАЗ

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ДЕЛОТ ОД СРЕДСТВАТА НА РЕЗЕРВНИТЕ ФОНДОВИ НА ОПРЕДЕЛЕНИ СТОПАНСКИ ОРГАНИЗАЦИИ КОЈ СЕ ВНЕСУВА ВО РЕЗЕРВНИОТ ФОНД НА ОПШТИНАТА

Врз основа на членот 71 точка 2 од Уставниот закон за основите на општественото и политичкото устројство на Федеративна Народна Република Југославија и за сојузните органи на власта, се прогласува Законот за делот од средствата на резервните фондови на определени стопански организации кој се внесува во резервниот фонд на општината, што го усвои Сојузната народна скупштина на седницата на Сојузниот собор од 28 октомври 1960 година и на седницата на Соборот на производителите од 28 октомври 1960 година.

ПР бр. 28
31 октомври 1960 година
Белград

Претседател на Републиката,
Јосип Броз Тито, с. р.

Претседател
на Сојузната народна скупштина,
Петар Стамболиќ, с. р.

ЗАКОН

ЗА ДЕЛОТ ОД СРЕДСТВАТА НА РЕЗЕРВНИТЕ ФОНДОВИ НА ОПРЕДЕЛЕНИ СТОПАНСКИ ОРГАНИЗАЦИИ КОЈ СЕ ВНЕСУВА ВО РЕЗЕРВНИОТ ФОНД НА ОПШТИНАТА

Член 1

Стопанските организации за кои не е формиран заеднички резервен фонд се должни да ги издвојат во својот резервен фонд, покрај износите пресметани според одредбите на Законот за средствата на стопанските организации, и следните износи:

1) 10% од износот на посебното учество во доходот што ѝ припаѓа на стопанската организација во смисла на членот 19а од Законот за придонесот од доходот на стопанските организации;

2) 2% од делот на чистиот приход по одбивање на делот за лични доходи и на делот за резервен фонд на стопанската организација.

Средствата од точ. 1 и 2 на претходниот став стопанските организации се должни да ги уплатуваат во резервниот фонд на општината.

Одредбите на претходните ставови не се однесуваат на претпријатијата во состав на Заедницата на Југословенските железници, на претпријатијата во состав на Заедницата на стопанските претпријатија на Југословенските пошти, телеграфи и телефони, на претпријатијата здружени во електростопански заедници ниту на овие заедници, на претпријатијата во состав на Здружението на стопанските организации на речниот сообраќај на ФНРЈ, на претпријатијата во состав на Здружението на поморското бродарство, на комуналните стопански организации, на работничко-службеничките ресторани, на одморалиштата основани според Законот за основувањето и работењето на одморалиштата, како ниту на стопанските организации што придонесот од доходот го плаќаат во паушален износ.

Член 2

Средствата што стопанските организации ги уплатуваат во резервниот фонд на општината посебно се искажуваат на сметката на резервниот фонд на општината.

Член 3

Средствата од членот 1 на овој закон се уплатуваат во резервниот фонд на општината на чие подрачје се наоѓа седиштето на стопанската организација.

Погоните на деловните сојузи на земјоделските задруги, како и погоните на други стопански организации што самостојно го утврдуваат и го расподелуваат доходот, без оглед дали самостојно формираат свој резервен фонд, ги уплатуваат средствата од членот 1 на овој закон во резервниот фонд на општината на чие подрачје се наоѓа седиштето на деловниот сојуз односно на стопанската организација во чиј состав се наоѓаат тие.

Член 4

Стопанските организации ги уплатуваат средствата од членот 1 на овој закон во резервните фондови на општините на начинот и во сроковите што важат за пресметувањето и издвојувањето на средствата за резервните фондови на односните стопански организации.

Член 5

Средствата на резервниот фонд на општината од членот 2 на овој закон можат да се користат само за санација и за исплата на минималните лични доходи на работниците на стопанските организации од членот 1 став 1 на овој закон.

Средствата на резервниот фонд на општината ќе се користат, по правило, за исплата на минималните лични доходи на работниците на оние стопански организации од претходниот став што претходно постапиле според чл. 56 и 58 од Законот за средствата на стопанските организации и според членот 55 од Законот за придонесот за буџетите од личниот доход на работниците.

Со одлука на општинскиот народен одбор, и тоа на обата собора рамноправно, можат средствата на резервниот фонд за исплата на минималните лични доходи на работниците да им се доделуваат и на оние стопански организации што не постапиле според претходниот став.

Член 6

Поблиски прописи за спроведување на овој закон ќе донесува, по потреба, сојузниот Државен секретаријат за работите на финансите.

Член 7

Овој закон влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“, а ќе се применува од 1 јануари 1960 година.

573.

У К А З

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ИЗМЕНА
НА ЗАКОНОТ ЗА СОЈУЗНИТЕ ОРГАНИ НА
УПРАВАТА

Врз основа на членот 71 точка 2 од Уставниот закон за основите на општественото и политичкото устројство на Федеративна Народна Република Југославија и за сојузните органи на власта, се прогласува Законот за измена на Законот за сојузните органи на управата, што го усвои Сојузната народна скупштина на седницата на Сојузниот собор од 28 октомври 1960 година.

ПР бр. 30

31 октомври 1960 година

Белград

Претседател на Републиката,
Јосип Броз Тито, с. р.Претседател
на Сојузната народна скупштина,
Петар Стамболиќ, с. р.

ЗАКОН

ЗА ИЗМЕНА НА ЗАКОНОТ ЗА СОЈУЗНИТЕ
ОРГАНИ НА УПРАВАТА

Член 1

Во Законот за сојузните органи на управата („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 13/56) во членот 3 став 3 се бришат зборовите „на Народната банка на ФНРЈ“, на Југословенската надворешнотрговска банка“ и запирката пред нив.

Во истиот член став 4 втората реченица се менува и гласи:

„Претставникот на Сојузната надворешнотрговска комора го определува Управниот одбор на Комората.“

Член 2

Овој закон влегува во сила осмиот ден по објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

574.

Врз основа на членот 38 став 1 од Уставниот закон за основите на општественото и политичкото устројство на Федеративна Народна Република Југославија и за сојузните органи на власта,

Сојузната народна скупштина на седницата на Сојузниот собор од 28 октомври 1960 година и на седницата на Соборот на производителите од 28 октомври 1960 година донесе

ОДЛУКА

ЗА ДОДЕЛУВАЊЕ СРЕДСТВА ОД СТОПАНСКИТЕ
РЕЗЕРВИ НА ФЕДЕРАЦИЈАТА

1. Од средствата на стопанските резерви на федерацијата, што се формираат согласно со одредбата на главата XX од Сојузниот општествен план за 1960 година, им се доделува без обврска за враќање, и тоа:

	милиони динари
1) на Општиот инвестиционен фонд:	
а) за зголемување на износот предвиден во одредбата под 1 став А од точката 2 на одделот II главата XVII на Сојузниот општествен план за 1960 година, заради финансирање на инвестициите во електро-стопанството, износот од — — — — —	3.000
б) за обезбедување средства за изградба на автопатот „Братство-единство“ Белград—Ниш—Скопје—Гевгелија—државната граница, износот од — — — — —	4.351
в) за давање заеми за набавка на опрема увезена по основот на репарации, износот од — — — — —	1.500

милиони
динари

г) за давање заеми без конкурс на стопанските организации на текстилната индустрија и на стопанските организации на трговијата и устопителството што набавуваат определена опрема од домашно сериоко производство, износот од — — — — — 1.000 |

д) за давање заеми на земјоделските организации за покривање на загубите настанати по завршните сметки за 1959 година, износот од — — — — — 4.000 |

Од средствата на отплатите по овие заеми ќе се формираат обртни средства на Југословенската земјоделска банка;

ф) за давање заеми на железерата „Борис Кидрич“, Никшиќ, износот од — — — — — 1.013 |

е) за давање заеми за набавка на опрема на научните установи во 1960 и 1961 година, износот од — — — — — 500 |

2) на Сојузниот буџет за 1960 година за обезбедување средства за исплата на репрестите во земјоделството, износот од — — — — — 5.900 |

3) на Сојузниот фонд за научна работа за финансирање на задачите според програмата на фондот — за научната работа за 1960 година, износот од — — — — — 470 |

2. Поблиски прописи за извршување на одредбата на точката 1 под а) од оваа одлука ќе донесе Сојузниот извршен совет.

Распоред на средствата на инвеститори ќе изврши и упатство за примена на одредбата на точката 1 под 1 под б) од оваа одлука ќе донесе сојузниот Државен секретаријат за работите на финансиите, во согласност со Секретаријатот на Сојузниот извршен совет за сообраќај и врски.

Поблиски прописи за извршување на одредбите на точката 1 под 1 под в) до ф) и на точката 1 под 2 и 3 од оваа одлука ќе донесе, по потреба, сојузниот Државен секретаријат за работите на финансиите, а за извршување на одредбата на точката 1 под 1 под е) од оваа одлука во поглед на условите за користење на заемите, како и во поглед определувањето на корисниците на тие заеми — Сојузниот совет за научна работа.

3. Оваа одлука влегува во сила осмиот ден по објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Сојузна народна скупштина

СНС (А) 54

31 октомври 1960 година

Белград

Претседател
на Сојузната народна скупштина,
Петар Стамболиќ, с. р.Претседател
на Соборот на производи-
телите, Претседател
на Сојузниот собор,
Пашко Ромац, с. р. др Младен Ивковиќ, с. р.

575.

Врз основа на членот 38 став 1 од Уставниот закон за основите на општественото и политичкото устројство на Федеративна Народна Република Југославија и за сојузните органи на власта,

Сојузната народна скупштина на седницата на Сојузниот собор од 28 октомври 1960 година и на седницата на Соборот на производителите од 28 октомври 1960 година донесе

ОДЛУКА

ЗА ИЗМЕНА НА ОДЛУКАТА ЗА НОРМИТЕ НА
ПРИДОНЕСОТ ЗА СОЦИЈАЛНО ОСИГУРУВАЊЕ

1. Во Одлуката за нормите на придонесот за социјално осигурување („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 17/59 и 27/60) точката 14 се менува и гласи:

„Сојузниот Државен секретаријат за работите на финансиите донесува, во согласност со Секретаријатот на Сојузниот извршен совет за трудот, а по претходно прибавено мислење од Сојузниот завод за социјално осигурување, поблиски прописи за утврдување на основните и за пресметување на придонесот за социјално осигурување, како и прописи за минималните основици односно за износите на тој придонес за работниците запослени кај приватни работодавци.

Сојузниот Државен секретаријат за работите на финансиите донесува според постапката од претходниот став прописи за воведувањето на минимални и паушални основици односно паушални износи за плаќање на придонесот за социјално осигурување за одделни категории исплатители на личниот доход или за одделни категории осигуреници.“

2) Оваа одлука влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Сојузна народна скупштина

СНС (А) 50
31 октомври 1960 година
Белград

Претседател
на Сојузната народна скупштина,
Петар Стамболиќ, с. р.

Претседател
на Соборот на производи-
телите, **Пашко Ромац, с. р.**
Претседател
на Сојузниот собор,
др Младен Ивковиќ, с. р.

576.

Врз основа на членот 38 став 1 од Уставниот закон за основите на општественото и политичкото устројство на Федеративна Народна Република Југославија и за сојузните органи на власта,

Сојузната народна скупштина на седницата на Сојузниот собор од 28 октомври 1960 година и на седницата на Соборот на производителите од 28 октомври 1960 година донесе

ОДЛУКА

ЗА ПОТВРДА НА УРЕДБИТЕ НА СОЈУЗНИОТ ИЗВРШЕН СОВЕТ

Се потврдуваат уредбите што ги донесе Сојузниот извршен совет врз основа на овластувањето од точката II на Одлуката за потврда на уредбите на Сојузниот извршен совет и за натамошната работа на приготвување закони за стопанскиот систем, и тоа:

1. Уредбата за измени на Уредбата за прометот на жито и на преработки од жито на големо („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 26/60);

2. Уредбата за дополнување на Уредбата за надворешнотрговското работење („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 26/60);

3. Уредбата за измени на Уредбата за земјарината („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 28/60);

4. Уредбата за измени на Уредбата за данокот на промет на недвижности и права („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 31/60).

Сојузна народна скупштина

СНС (А) 53
31 октомври 1960 година
Белград

Претседател
на Сојузната народна скупштина,
Петар Стамболиќ, с. р.

Претседател
на Соборот на производи-
телите, **Пашко Ромац, с. р.**
Претседател
на Сојузниот собор,
др Младен Ивковиќ, с. р.

577.

Врз основа на членот 10 став 1 од Законот за правата на носителите на „Партизанска споменица 1941“ („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 15/56), сојузниот Државен секретаријат за работите на финансиите издава

НАРЕДБА

ЗА ИСПЛАТУВАЊЕ НАДОМЕСТОК НА ТРОШОЦИТЕ ЗА КОРИСТЕЊЕ НА ГОДИШНИОТ ОДМОР НА НОСИТЕЛИТЕ НА „ПАРТИЗАНСКА СПОМЕНИЦА 1941“ ВО 1961 ГОДИНА

1. На име надоместок на трошоците за користење на годишниот одмор во 1961 година ќе им се исплатува лично на носителите на „Партизанска споменица 1941“ износот од 30.000 динари.

Надоместокот на трошоците за користење на годишниот одмор на носителите на „Партизанска споменица 1941“ за 1961 година може во исклучителни случаи да се исплати преку полномошник само по претходно одобрение од сојузниот Државен секретаријат за работите на финансиите.

2. Дознаката на надоместокот од точката 1 на оваа наредба ќе ја врши исклучиво Народната банка — Главна централа — Дирекција на финансиското работење на буџетските органи, по пат на банчина уплатница, на адреса на корисникот, по списоците добиени од Државниот секретаријат за работите на народната одбрана, или на адреса на полномошникот со претходното одобрение предвидено во ставот 2 на претходната точка од оваа наредба.

3. Исплатата на надоместокот на трошоците за користење на годишниот одмор ќе се врши од 1 јануари 1961 година.

4. Надоместокот на трошоците за користење на годишниот одмор за 1960 и поранешните години, што на носителите на „Партизанска споменица 1941“ не им е исплатен од кои и да било причини, не може, во смисла на одредбата на членот 10 став 2 од Законот за правата на носителите на „Партизанска споменица 1941“, да им се исплати во 1961 година.

5. Оваа наредба влегува во сила на 1 јануари 1961 година.

Бр. 03-24859/1
22 октомври 1960 година
Белград

Државен секретар
за работите на финансиите,
Никола Минчев, с. р.

578.

Врз основа на чл. 24 и 88 од Законот за државната управа („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 13/56 и 44/57), сојузниот Државен секретаријат за работите на финансиите издава

НАРЕДБА

ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА НАРЕДБАТА ЗА НАПЛАТА НА ДАНОКОТ И НА ДРУГИ ПРИХОДИ ПРИ ИСПЛАТАТА НА СМЕТКИТЕ НА ГРАЃАНИТЕ

1. Во Наредбата за наплата на данокот и на други приходи при исплатата на сметките на граѓаните („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 15/58 и 22/59) во точката I по ставот 3 се додаваат два нови става, кои гласат:

„Сметката се оставува во два примерка: еден за исплатителот, а другиот за општинската управа за приходи.

Пред регистрирањето даночниот обврзник е должен да му ја поднесе на исплатителот сметката заради ставање потврда на неа дека е испораката на стоките односно услугите извршена.“

Досегашните ст. 4 и 5 стануваат ст. 6 и 7, а досегашниот став 6 се брише.

2. Во точката II став 3 зборовите: „став 4“ се заменуваат со зборовите: „став 7“.

3. Во точката IV по ставот 5 се додава нов став 6, кој гласи:

„Ако според претходниот став во срок од 7 дена од денот на извршеното запирање не се изврши уплата, општинската управа за приходи ќе ѝ даде налог на банката запрениот а неплатен износ да го наплати од расположивите средства на жиро сметката односно на текуштата сметка на исплатителот во корист на соодветните приходи, што не го ослободува службеникот од одговорноста од точката X став 1 под 3 на оваа наредба.“

Досегашниот став 6 станува став 7.

4. Оваа наредба влегува во сила осмиот ден по објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Бр. 13-15263/1
5 октомври 1960 година
Белград

Го заменува
Државниот секретар
за работите на финансите
Државен потсекретар,
Зоран Попич, с. р.

579.

Врз основа на точ. 2 и 11 од Одлуката за евиденција и контрола на цените на определени производи („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 27/60), сојузниот Државен секретаријат за работите на стоковниот промет пропишува

УПАТСТВО

ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА УПАТСТВОТО ЗА СПРОВЕДУВАЊЕ НА ОДЛУКАТА ЗА ЕВИДЕНЦИЈА И КОНТРОЛА НА ЦЕНИТЕ НА ОПРЕДЕЛЕНИ ПРОИЗВОДИ

1. Во Списокот на производите на кои се однесува евиденцијата и контролата на цените, кој е составен дел од Упатството за спроведување на Одлуката за евиденција и контрола на цените на определени производи („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 7/58, 30/58, 49/58, 2/59, 30/59, 41/59, 1/60, 6/60, 8/60, 11/60, 15/60, 20/60, 31/60 и 41/60) во гранката 117 точката 14 се менува и гласи:

„14) Земјоделски машини, справи и уреди, и тоа само оние на кои се однесува регресот според важечките прописи“.

2. Во гранката 120 по точката 12 се додава нова точка 13, која гласи:

„13) Вештачки ѓубриња“.

3. Во гранката 122 по точката 9 се додава нова точка 10, која гласи:

„10) Намештај од дрво“.

4. По текстот на гранката 126 се додава нов текст на гранката 127, кој гласи:

„127. 1) Какао-производи
2) Овошна пулпа
3) Преработки од овошје
4) Преработки од зеленчук
5) Сувомеснати производи“.

5. Ова упатство влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Бр. 6206/1
27 октомври 1960 година
Белград

Државен секретар
за работите на стоковниот промет,
Марјан Брецељ, с. р.

580.

Врз основа на членот 13 од Законот за здруженијата, соборите и другите јавни собранија („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 51/46), а по исполнувањето на условите од чл. 14, 15 и 16 на истиот закон, сојузниот Државен секретаријат за внатрешни работи донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ОДОБРУВАЊЕ ОСНОВУВАЊЕТО И РАБОТАТА НА ЗДРУЖЕНИЕТО НА ФИЛМСКИТЕ РЕДИТЕЛИ И СЦЕНАРИСТИ НА ЈУГОСЛАВИЈА

Се одобрува основувањето и работата на Здружението на филмските редители и сценаристи на Југославија, според поднесените правила, со седиште во Белград, а со дејност на територијата на Федеративна Народна Република Југославија.

II/3 бр. 19000/1
26 септември 1960 година
Белград

Државен секретар
за внатрешни работи,
Светислав Стефановиќ, с. р.

581.

Врз основа на членот 13 од Законот за здруженијата, соборите и другите јавни собранија („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 51/46), а по исполнувањето на условите од чл. 14, 15 и 16 на истиот закон, сојузниот Државен секретаријат за внатрешни работи донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ОДОБРУВАЊЕ ОСНОВУВАЊЕТО И РАБОТАТА НА СОЈУЗОТ НА ЛИКОВНИТЕ ПЕДАГОЗИ НА ЈУГОСЛАВИЈА

Се одобрува основувањето и работата на Сојузот на ликовните педагози на Југославија според поднесениот статут, со седиште во Белград, а со дејност на територијата на Федеративна Народна Република Југославија.

II/3 бр. 15827/1
21 септември 1960 година
Белград

Државен секретар
за внатрешни работи,
Светислав Стефановиќ, с. р.

582.

Врз основа на членот 13 став 1 од Уредбата за поставувањето и работата на емисионите радиостаници („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 54/57), во согласност со сојузниот Државен секретаријат за внатрешни работи во смисла на членот 3 став 2 од Основниот закон за прекршоците, Секретаријатот на Сојузниот извршен совет за сообраќај и врски пропишува

ПРАВИЛНИК

ЗА ИЗВРШУВАЊЕ НА УРЕДБАТА ЗА ПОСТАВАЊЕТО И РАБОТАТА НА ЕМИСИОНИТЕ РАДИОСТАНИЦИ

I. Општи одредби

Член 1

Поставувањето и работата на емисионите радиостаници (во натамошниот текст: радиостаниците) се врши според одредбите од Уредбата за поставувањето и работата на емисионите радиостаници и од овој правилник.

Радиостаниците се должни во својата работа да се придржуваат и кон другите важечки прописи што се однесуваат на радиосообраќајот.

Со посебни прописи се утврдуваат условите за поставање и работа на радиостаниците на Југословенската народна армија, на службата на државната безбедност и на аматерските радиостаници.

Член 2

Одредбите на овој правилник не се однесуваат на резервните и другите радиостаници што не се користат непосредно за емисии.

Радиостаниците од претходниот став мораат да ѝ се пријават на Управата за радиосообраќај.

Член 3

Во смисла на овој правилник:

1) радиостаница се еден или повеќе примопредаватели или еден или повеќе одвоени предаватели или приемници за вршење определена служба на радиосообраќајот.

Радиодифузните и телевизиските приемници не се сметаат како радиостаници во смисла на овој правилник;

2) Матична радиостаница е копнена управна радиостаница на постојана или подвижна служба што одржува врска во својата мрежа со определени постојани или подвижни радиостаници;

3) матична радиодифузна станица е радиодифузна или телевизиска радиостаница што емитува своја сопствена програма на определена фреквенција преку релејни радиодифузни станици или без нив;

4) релејна радиодифузна станица е радиодифузна или телевизиска радиостаница што емитува програма на својата матична радиостаница, а делумно емитува и своја сопствена програма на определена фреквенција;

5) синхрона релејна радиодифузна или телевизиска станица е онаа станица што може да емитува само програма на својата матична радиодифузна или телевизиска станица, и тоа на фреквенцијата на матичната станица (синхрона мрежа).

II. Дозвола за поставање на радиостаница

Член 4

Поставањето на радиостаница не смее да се започне без дозвола за поставање на радиостаница.

Дозвола за поставање на радиостаница не е потребна за радиостаниците на бродовите и воздухопловите што се должни според важечките прописи да имаат радиостаница, како ниту за радиостаниците на ултракратки бранови (УКБ) со јачина до 20 вати што работат во мрежата и на фреквенцијата на својата матична радиостаница контролирани со кристал.

Член 5

Дозволата за поставање на радиостаница се издава врз основа на писмено барање.

Ако поставањето на радиостаница се врши врз основа на инвестициона програма, барањето за издавање дозвола мора да се поднесе пред да се поднесе инвестиционата програма на ревизија.

Член 6

Ако со овој правилник за одделни видови радиостаници не е определено поинаку, барањето за издавање дозвола за поставање на радиостаница треба да ги содржи особено следните податоци:

- 1) назив и седиште на подносителот на барањето;
- 2) за која цел се поставува радиостаницата и со кого ќе ја одржува врска;
- 3) време на работата на радиостаницата;
- 4) вид на радиостаницата;
- 5) потесна локација на радиостаницата;
- 6) број на предавателите и сила на секој предавател;

7) обем на фреквенцијата во кој одделен предавател може да работи;

8) вид на емисијата;

9) вид на антената, нејзина поларизација и добивка (зајакнување);

10) број на приемниците и широчина на нивниот фреквентен обем;

11) време потребно за поставање на радиостаницата.

Член 7

Барањето за издавање дозвола за поставање на радиодифузна станица треба да ги содржи особено следните податоци:

- 1) заверен препис од актот за основавање на радиодифузна станица;
- 2) потесна локација на радиодифузната станица и сила на предавните уреди;
- 3) фреквенција на која радиодифузната станица ќе ги врши емисиите;
- 4) карактеристика на антената.

Член 8

Барањето за издавање дозвола за поставање на релејна радиодифузна станица треба да ги содржи особено следните податоци:

- 1) назначување на актот за основавање на релејна радиодифузна станица;
- 2) потесна локација на релејната радиодифузна станица и на релејните уреди;
- 3) начин на преносот и фреквенција за пренос меѓу радиодифузната и релејната радиодифузна станица;
- 4) фреквенција на која релејната радиодифузна станица ќе ги врши емисиите.

Член 9

Барањето за издавање дозвола за поставање на радиостаница ѝ се поднесува на Управата за радиосообраќај на следниот начин:

- 1) стопанските организации зачленети во комори — преку своите комори, а другите стопански организации преку своите заедници односно стручни здруженија;
- 2) радиодифузните станици — преку Здружението на југословенската радиодифузија;
- 3) хидрометеоролошките заводи — преку Сојузниот завод за хидрометеоролошка служба;
- 4) странските дипломатски и конзуларни претставништва — преку Протоколот на Државниот секретаријат за надворешни работи, а странските новински агенции — преку Одделението за информации на Државниот секретаријат за надворешни работи;
- 5) другите органи, установи и организации — непосредно до Управата за радиосообраќај.

Органите, установите и организациите преку кои се доставуваат овие барања се должни примените барања со свое мислење да ѝ ги достават на Управата за радиосообраќај во срок од 15 дена од денот на приемот на барањето.

Член 10

Дозволата за поставање на радиостаница ја издава со решение Управата за радиосообраќај, во согласност со сојузниот Државен секретаријат за внатрешни работи, во срок од 60 дена од денот на приемот на барањето.

Управата за радиосообраќај ќе го одбие барањето за издавање дозвола за поставање на радиостаница ако не постојат расположливи фреквенции.

Барањето за издавање дозвола за поставање на радиостаница може да се одбие и ако се најде дека радиостаницата со својата работа би им смеќавала на постојните радиостаници, или се утврди дека целта за која се бара поставање на радиостаница може да се оствари со користење на јавните телеграфски или телефонски врски.

Член 11

Ако Управата за радиосообраќај не издаде дозвола за поставање на радиостаница во предвидениот срок или во тој срок не му го врати на подносителот барањето со свои забелешки, ќе се смета дека таа одбила да издаде дозвола.

Член 12

Со дозволата за поставање на радиостаница се определуваат и условите кон кои имателот на дозволата мора да се придржува при поставањето на радиостаницата.

Дозволата за поставање на радиостаница треба да ги содржи особено следните податоци:

- 1) назив и седиште на органот или организацијата на која ѝ се издава дозвола;
- 2) потесна локација на радиостаницата и антената;
- 3) вид на радиостаницата и антената и сила на предавателите;
- 4) фреквенција односно фреквентен обем на кој ќе работи радиостаницата;
- 5) срок до кој радиостаницата треба да се постави.

Одредбите од претходните ставови се однесуваат и на радиостаниците на бродовите и воздухопловите што според важечките прописи не се должни да имаат радиостаница, со тоа што дозволата, наместо податоците за потесната локација и за антената на радиостаницата, мора да содржи име на бродот односно ознака на воздухопловот и нивни повикувачки знак.

Ако радиостаницата има повеќе предаватели или приемници, дозволата треба да ги содржи и техничките податоци за секој предавател и приемник.

Член 13

Дозволата за поставање на радиостаница престанува да важи ако во срок од 6 месеци од нејзиното издавање не започне изведување на работите за поставање на радиостаницата.

На барање од имателот на дозволата срокот на важењето на дозволата може да се продолжи уште за 6 месеци.

За радиостаниците чие поставање се врши врз основа на инвестициона програма срокот на важењето на дозволата се определува по согласност со сроките од инвестиционата програма.

III. Дозвола за работа на радиостаница

Член 14

Радиостаницата може да го отпочне вршењето на емисиите кога ќе добие дозвола за работа на радиостаницата (во натамошниот текст: дозвола за работа).

Член 15

Дозволата за работа се издава врз основа на писмено барање на имателот на дозволата за поставање на радиостаница.

Барањето се поднесува на начинот определен во членот 9 од овој правилник, а мора да се поднесе во срок од 15 дена од денот на поставањето на радиостаницата.

Во барањето треба да се назначи бројот и датумот на дозволата за поставање на радиостаница и денот на завршувањето на работата за поставање на радиостаницата.

Кон барањето треба да се поднесе и техничката документација на радиостаницата.

Член 16

Дозволата за работа ја издава со решение Управата за радиосообраќај во срок од 60 дена од денот на приемот на барањето.

Дозвола за работа може да се издаде само ако се утврди дека е радиостаницата поставена во се според условите определени во дозволата за поставање на радиостаница и дека е технички напълно оспособена за правилно вршење на емисиите за определена цел, без смеќавања за радиосообраќајот или радиодифузијата.

Член 17

Ако со овој правилник за одделни радиостаници не е определено поинаку, дозволата за работа треба да ги содржи особено следните податоци:

- 1) број на дозволата за работа и датум на нејзиното издавање;
- 2) назив на органот или организацијата на која ѝ се издава дозволата, и нејзино седиште;
- 3) време на работата на радиостаницата;
- 4) вид на радиостаницата;
- 5) потесна локација на радиостаницата;
- 6) сила на предавателот;
- 7) обем на фреквенциите во кој предавателот може да работи;
- 8) вид на емисиите;
- 9) повикувачки знак;
- 10) фреквенции;
- 11) вид на антената, нејзина поларизација и добивка (зајакнување);
- 12) број на приемниците и широчина на фреквентниот обем;
- 13) срок за важење на дозволата за работа.

Член 18

Дозволата за работа на радиостаница на бродовите треба да ги содржи особено следните податоци:

- 1) број на дозволата за работа и датум на нејзиното издавање;
- 2) назив и седиште на корисникот на бродот односно име и адреса на сопственикот на бродот;
- 3) име на бродот, лука односно пристаниште на припадноста на бродот, број на уписниот лист и назив на органот на државната управа кај кој е запишан бродот, повикувачки знак на бродот, бруто регистарска тонажа на бродот, а за бродовите за внатрешна пловидба — сила на машината;
- 4) категорија на радиостаницата според важечките прописи и општи карактеристики на главниот уред, како и на помошните уреди ако ги има бродот, вид на радиослужбата и метар-ампер;
- 5) повикувачки и работни фреквенции на радиостаницата.

Член 19

Дозволата за работа на радиостаница на воздухопловите треба да ги содржи особено следните податоци:

- 1) број на дозволата за работа и датум на нејзиното издавање;
- 2) назив и седиште на органот на управувањето на воздухопловот;
- 3) класа, тип, ознака, матичен аеродром и повикувачки знак на воздухопловот;
- 4) категорија на радиостаницата според важечките прописи и општи карактеристики на главниот уред, како и на помошните уреди ако ги има воздухопловот.

Член 20

Дозволата за работа за радиодифузните станици треба да ги содржи особено следните податоци:

- 1) број на дозволата за работа и датум на нејзиното издавање;
- 2) назив, седиште и повикувачки знак на радиодифузната станица;
- 3) потесна локација на радиодифузната станица и антената;
- 4) фреквенции, дomet, дозволена максимална сила на радиодифузната станица, како и вид и карактеристики на антената;
- 5) време во кое ќе работи радиодифузната станица;
- 6) срок за важење на дозволата за работа.

Ако матичната радиодифузна станица има релејни радиодифузни станици, дозвола за работа се издава и за секоја релејна станица посебно и таа треба да ги содржи сите податоци од претходниот став.

Ако матичната радиодифузна станица има синхрони релејни радиодифузни станици, дозволата за работа за матичната радиодифузна станица и дозволите за работа за релејните радиодифузни ста-

ници треба да содржат и податоци за начинот на преносот и за фреквенциите за пренос меѓу нив во синхроната мрежа.

Член 21

На радиостаниците им се доделуваат фреквенции во согласност со важечките прописи и меѓународните спогодби за распределбата на фреквенциите.

Член 22

На радиостаница можат да ѝ се доделат една или повеќе фреквенции.

Ако со посебни прописи не е определено поинаку, иста фреквенција може да се додели за две или повеќе радиостаници.

Во случајот од претходниот став, за секоја радиостаница мора да биде определено времето за користење на фреквенцијата.

Користењето на фреквенциите може да биде ограничено на определени часови во текот на денот.

Член 23

Ако потребата на радиосообраќајот бара, како и кога радиостаницата доделените фреквенции не ги користи во потполност, користењето на фреквенциите може и по доделувањето на фреквенциите да се ограничи на определени часови во текот на денот.

Во случаите од претходниот став можат, наместо доделените фреквенции, да се доделат други или да се намали одобрената антена сила на радиостаницата до границата што овозможува успешна работа на радиостаницата.

Член 24

Ако радиостаницата подолго време не користи една или повеќе доделени фреквенции, тие фреквенции можат привремено или постојано да ѝ се одземат на радиостаницата и да ѝ се доделат на друга радиостаница.

Член 25

Одредбите од чл. 23 и 24 на овој правилник не се однесуваат на радиодифузните станици, ниту на радиостаниците на бродовите и воздухопловите кои според важечките прописи се должни да имаат радиостаница.

Член 26

Повикувачки знак се определува за секоја фреквенција.

Две или повеќе фреквенции не смеат да имаат ист повикувачки знак.

За радиодифузните станици и за радиостаниците на бродовите и воздухопловите кои според важечките прописи се должни да имаат радиостаница се определува само еден повикувачки знак за сите доделени фреквенции и овој знак, по правило, треба да му одговара на знакот за распознавање на бродот односно воздухопловот според меѓународниот сигнален кодекс.

Член 27

Дозволата за работа на радиостаница се издава со определен рок за важење, кој не може да биде подолг од 5 години.

Дозволата за работа на радиостаница на бродовите и воздухопловите кои според важечките прописи се должни да имаат радиостаница важи додека бродот односно воздухопловот не ја откаже радиостаницата или неа не ја замени со друга.

Член 28

Дозволата за работа на радиостаница престанува да важи ако радиостаницата ја прекине работата подолго од 12 месеци.

Секој прекин на работата на радиостаница подолг од 3 месеци мора да ѝ се пријави на Управата за радиосообраќај во рок од 8 дена од денот на прекинет на работата на радиостаницата.

Ако прекинет на работата трае или се претпоставува дека ќе трае подолго од 6, но не подолго од 12 месеци, кон известувањето за прекинет на работата на радиостаницата мора да се приложи и дозволата за работа. Управата за радиосообраќај ќе ја врати дозволата кога имателот на дозволата

ќе ја извести неа дека станицата ќе продолжи со работа, ако рокот на важењето на дозволата не истекол.

Одредбите од претходниот став не се однесуваат на радиостаниците на бродовите и воздухопловите кои според важечките прописи се должни да имаат радиостаница.

Привремениот прекин на работата на одделни предаватели во емисионен центар не се смета како прекин на работата на радиостаницата.

Член 29

Дозволата за работа мора да се држи на видно место, а на бродовите и воздухопловите — во просторијата во која се наоѓа радиостаницата.

IV. Работа на радиостаниците

Член 30

Радиостаницата може да ја употребува само органот, установата, организацијата односно лицето на кое гласи дозволата за работа (во натамошниот текст: корисникот на радиостаницата), и тоа исклучиво за целта и под условите што се определени во дозволата за работа.

Отстапување од условите определени во дозволата за работа е дозволено само при претходно писмено одобрение од Управата за радиосообраќај.

Член 31

Забрането е преку радиостаница да се испраќаат непотребни знаци и соопштенија што не се во врска со редовната работа на радиостаницата, како и погрешни и лажни знаци на опасност.

Член 32

Корисникот на радиостаницата и персоналот запослен во радиостаницата можат на приемниците да ги примаат само оние соопштенија што се наменети за таа радиостаница или за општиот радиоприем. Други, случајно примени, соопштенија не смеат да се бележат, да се користат ниту да се соопштуваат.

Член 33

Радиостаниците се должни да им дадат првенство на примените пораки и покани за опасност за брод или воздухоплов, во случај на елементарни непогоди, спасување на човечките животи и сл. и по нив без одлагање да постапуваат.

Член 34

Радиостаницата на брод не смее да се користи додека бродот се наоѓа во луката или пристаништето.

Радиостаницата на воздухоплов може да се користи додека воздухопловот се наоѓа на аеродромот само заради примање податоци и одобрение за летање пред полетувањето или заради примање инструкции за рулање и за прекин на работата по слетувањето.

Член 35

Радиостаницата може да работи само на доделените фреквенции, назначени во дозволата за работа.

Член 36

Отстапување од доделените фреквенции е дозволено само во границите предвидени со посебни прописи.

Член 37

Радиостаниците што работат на заеднички фреквенции мораат да ги користат фреквенциите така што едната да не ја прекинува другата или на друг начин да ѝ сметава во работата.

Радиостаницата од претходниот став може да ја прекине работата на друга радиостаница само во случаите од членот 33 на овој правилник.

Член 38

Радиостаницата може да ја употребува само повикувачките знаци одобрени со дозволата за работа.

Радиостаницата мора да ги емитува повикувачките знаци на почетокот и на крајот на секоја емисија, а во подолги емисии — и секои 10 минути.

Член 39

По исклучок од одредбите на чл. 35, 36, 37 и 38 на овој правилник радиостаницата може да употреби други фреквенции или друг повикувачки знак ако постапува според одредбите на членот 33 од овој правилник.

Во случаите од претходниот став радиостаницата може, ако тоа го налага потребата, да изврши и промена на локацијата.

Член 40

Во случаите од претходниот член корисникот на радиостаницата е должен во срок од 8 дена од денот на прекинот на врска да ѝ поднесе извештај на Управата за радиосообраќај. Во извештајот треба да се наведат: бројот на дозволата за работа, времето кога работела станицата, со кој и од каде е одржувана врска и за која цел, како и кои фреквенции и повикувачки знаци се користени.

Член 41

Радиостаницата мора да води дневник на работата (во натамошниот текст: радио-дневник).

Ако со посебни прописи за одделни видови радиостаници не е определено поинаку, радио-дневникот претходно мора да биде заверен од страна на корисникот на радиостаницата.

Во радио-дневникот се внесуваат податоци за работата на приемниците и предавателите на радиостаницата, а особено точното време кога одделен предавател или приемник работел, кратката содржина на отпратените и примените соопштенија и кои фреквенции се користени.

Радио-дневникот мора да биде потпишан од лицето што ги внесло податоците.

Поблиски упатства за водењето на радио-дневникот ќе донесе, по потреба, Управата за радиосообраќај.

Член 42

Во просторијата каде што се врши отпакането или приемот на емисиите, радиостаницата мора да има точен часовник.

V. Овластување за работа во радиостаниците

Член 43

Да отпаканат и да примаат соопштенија во радиотелеграфските и радиотелефонските станици можат само лица што имаат овластување за работа во овие радиостаници.

Овластувањето за работа го издава со решение Управата за радиосообраќај.

Управата ќе издаде овластување ако утврди дека лицето што бара овластување ја има пропишаната стручна спрема, стабилен нервен систем и неповреден орган за слух потребен за работите на приемот и отпакането на емисиите во радиотелеграфските и радиотелефонските станици.

Овластување за работа на поморските радиотелефонисти и радиотелеграфисти им издаваат организите на поморската управа според одредбите на Правилникот за здобивањето и признавањето на знањата на членовите на посадата на трговската морнарица („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 42/58).

Организите од претходниот став се должни за секое издадено овластување да ја известат Управата за радиосообраќај.

Член 44

Овластувањето за работа се издава врз основа на писмено барање.

Во барањето треба особено да се наведат: краток опис на животот, местото и годината на раѓањето, точна адреса, стручната спрема и работниот стаж во струката.

Лице што бара овластување за работа, кон барањето за добивање овластување за работа треба да приложи исправи со кои се докажува стручната спрема и лекарско уверение за состојбата на нервиот систем и на организите за слух.

Член 45

Овластувањето за работа се издава со срок за важење од 5 години.

Овластувањето може да се продолжи или да се обнови.

Овластувањето престанува да важи и пред истекот на рокот за важење ако се утврди дека лицето што добило овластување ја изгубило способноста за работа во струката.

VI. Надзор

Член 46

Надзор над придржувањето кон одредбите на овој правилник и другите важечки прописи за радиосообраќајот од страна на радиостаниците врши Управата за радиосообраќај непосредно или преку своите органи за надзор.

Надзор над придржувањето кон посебните прописи за радиосообраќајот во врска со безбедноста на пловидбата од страна на радиостаниците на бродовите и воздухопловите вршат и организите на управата надлежни за работите на безбедноста на поморската, внатрешната и воздушната пловидба врз основа на тие посебни прописи.

Организите од претходниот став се должни да постапуваат и според упатствата од Управата за радиосообраќај.

Член 47

Сите радиостаници, освен радиостаниците на Југословенската народна армија и на службата на државната безбедност, се должни на Управата за радиосообраќај или на нејзини овластени службеници на нивно барање да им ги дадат сите податоци за состојбата и работата на радиостаницата и да им овозможат преглед заради вршење надзор во поглед на придржувањето кон прописите.

Член 48

Во вршењето на надзорот од претходниот член, овластениот службеник може особено:

1) да проверува: дали радиостаницата има уредна дозвола за работа и свидетелство за исправноста на радиоуредите, ако е радиостаницата според важечките прописи должна да ја има; дали станицата се придржува кон условите определени во дозволата за работа; дали лицата што отпаканат и примаат емисии имаат овластување за работа и дали радиостаницата го води уредно радио-дневникот;

2) да врши технички прегледи и потребни технички мерења на радиостаницата и на помошните уреди;

3) да контролира дали сместувањето на радиостаницата им одговара на условите определени во дозволата за работа.

Член 49

Овластениот службеник ќе нареди запирање на работата и ќе ја запечати радиостаницата ако утврди дека радиостаницата работи без дозвола за работа.

Ако овластениот службеник утврди дека радиостаницата работи со нестабилни фреквенции или со сила поголема од дозволената, или дека со својата работа на друг начин му смекава на радиосообраќајот или на радиодифузијата, како и дека лицето што отпаканат или прима емисии нема овластување за работа, може да нареди привремено запирање на работата, а по потреба, и да ја запечати радиостаницата.

Член 50

Ако брод односно воздухоплов користи радиостаница противно на одредбите од членот 34 на овој правилник, организите на управата надлежни за работите на поморската пловидба, внатрешната односно воздушната пловидба ќе наредат запирање на работата, и привремено, до испловувањето на бродот односно полетувањето на воздухопловот, ќе ја запечатат радиостаницата на бродот односно воздухопловот.

Член 51

За извршениот преглед ќе се состави записник.

Записникот од претходниот став ќе се состави на самото место. Во записникот се внесуваат сите податоци за извршениот преглед и за преземените мерки, а особено податоците за најдената состојба на радиостаницата, за утврдените неправилности, ако ги имало, како и за мерките што се преземени или се предлагаат. Записникот го потпишуваат овластениот службеник што го извршил прегледот, раководителот или друго одговорно лице во радиостаницата и лицето што ги отпраќа и ги прима емисиите.

Еден примерок од записникот му се предава, со потврдување на приемот, на корисникот или раководителот на радиостаницата или на друго одговорно лице во неа.

Корисникот на радиостаницата или друго одговорно лице во неа и лицето што ги отпраќа и ги прима емисиите, можат во записникот да внесат свои забелешки за работата на овластениот службеник и за преземените мерки, а можат да поднесат и посебен приговор во рок од 8 дена од денот на составувањето на записникот.

Поблиски упатства за начинот на прегледот на радиостаницата и за содржината на записникот ќе пропише, по потреба, Управата за радиосообраќај.

Член 52

Врз основа на состојбата на фактите утврдена во записникот и врз основа на забелешките или приговорот, Управата за радиосообраќај донесува решение во рок од три дена од денот на приемот на записникот односно приговорот.

VII. Казнени одредби**Член 53**

Со парична казна до 20.000 динари ќе се казни за прекршок:

1) тој што не ќе ја извести Управата за радиосообраќај за привремен прекин на работата на радиостаницата подолг од 3 месеци или не ќе ја приложи дозволата за работа кон известувањето за прекилот на работата на радиостаницата што трае или се претпоставува дека ќе трае подолго од 6 месеци (член 28 ст. 2 и 3);

2) тој што не се придржува кон условите определени во дозволата за работа или тој што без претходно одобрение од Управата за радиосообраќај врши на радиостаница измени со кои се менуваат условите определени во дозволата за работа (член 30);

3) тој што преку радиостаница отпраќа погрешни и лажни знаци на опасност (член 31);

4) тој што не ќе им даде првенство на примените пораки и покани за опасност и не ќе постапи по нив без одлагање (член 33);

5) тој што користи радиостаница на брод додека бродот се наоѓа во луката односно пристаништето (член 34 став 1);

6) тој што користи радиостаница на воздухоплов додека воздухопловот се наоѓа на аеродромот, освен за примање податоци и одобрување за летање пред полетувањето или за примање инструкции за рулање или за прекин на работата по слетувањето (член 34 став 2);

7) тој што прима или отпраќа соопштенија во радиотелеграфските и радиотелефонските станици без овластување за работа (член 43 став 1);

8) тој што ги спречува органите за надзор односно овластениот службеник во вршењето на преглед на радиостаницата или не им даде потребни податоци за состојбата и работата на радиостаницата (член 46).

Член 54

Со парична казна до 10.000 динари ќе се казни за прекршок:

1) тој што не ја држи на видно место дозволата за работа (член 29);

2) тој што отпраќа преку радиостаница непотребни знаци и соопштенија што не се во врска со редовната работа на радиостаницата (член 31);

3) тој што ги бележи, ги користи или им ги соопштува на други лица примените известувања што не се наменети за неговата радиостаница (член 32);

4) тој што во случаите на заедничко користење на фреквенциите користи фреквенција вон времето определено во дозволата, или тој што на друг начин ја смеќава во работата радиостаницата што работи на заеднички фреквенции (член 37 во врска со членот 22);

5) тој што емитува туѓ повикувачки знак, или својот повикувачки знак не го емитува на почетокот и на крајот на секоја емисија или во подолги емисии — најмалку секои 10 минути (член 38);

6) тој што користи друга фреквенција или друг повикувачки знак, или ќе ја промени локацијата на радиостаницата според овластувањето од членот 39 на овој правилник, а за тоа не поднесе извештај во рок од 8 дена од денот на прекилот на врската (член 40);

7) тој што не води радио-дневник или не го води уредно (член 41).

Член 55

За прекршоците од чл. 53 и 54 на овој правилник правното лице ќе се казни со парична казна до 50.000 динари.

VIII. Завршна одредба**Член 56**

Овој правилник влегува во сила осмиот ден по објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Бр. 707

15 октомври 1960 година

Белград

Секретар
за сообраќај и врски,
Пеко Дапчевиќ, с. р.

583.

Врз основа на членот 14 оддел II точка 1 од Уредбата за пренесување работите во надлежност на сојузните и републичките органи на управата („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 18/58 и 18/59), во согласност со сојузниот Државен секретаријат за работите на финансите и со сојузниот Државен секретаријат за внатрешни работи во смисла на членот 3 став 2 од Основниот закон за прекршоците, Секретаријатот на Сојузниот извршен совет за народно здравје пропишува

П РА В И Л Н И К**ЗА ХИГИЕНСКО-ТЕХНИЧКИТЕ МЕРКИ ЗА ЗАШТИТА НА ВОДИТЕ ЗА ПИЕЊЕ****Член 1**

Водите од јавните изворишта наменети за пиење мораат да ги исполнуваат хигиенските услови предвидени со овој правилник.

Член 2

Хигиенско-техничките мерки предвидени со овој правилник се однесуваат на:

- 1) водата наменета за пиење;
- 2) извориштата и нивната околина;
- 3) објектите за снабдување со вода за пиење;
- 4) персоналот запослен на јавните објекти за снабдување со вода за пиење.

Член 3

Во смисла на овој правилник се подразбира:

1) како вода за пиење — природната или пречиштената (кондиционирана) вода што служи за пиење и за домашни потреби, за производство на сода-вода, минерална вода, мраз и други прехранбени продукти;

2) како јавно извориште — извориштето од кое се снабдуваат со вода за пиење повеќе од едно домаќинство, извориштето од кое се зема вода за производство на прехранбени продукти наменети за продажба, како и извориштето што служи за снабдување со вода на стопански и други организации, установи и државни органи и за други јавни потреби, без оглед на бројот на потрошувачите;

3) како јавно извориште од затворен тип — извориштето што на годин начин е заштитено од директно загаѓање вода со садови од страна на потрошувачите и од секое друго надворешно загаѓање;

4) како јавен објект за снабдување со вода за пиење — постројките и уредите со кои се зафаќа, се собира, се пречиштува и им се распределува на потрошувачите вода од јавно извориште;

5) како колиформни бацили — *Escherichia Coli* и сите други грамнегативни аспорогени, аеробни и факултативно анаеробни бацили, што разлагаат лактоза произведувајќи киселина и гас за време пократко од 48 часа, на температура од 35° до 37°C.

Член 4

За добра вода за пиење се смета водата чија матнотија не е поголема од матнотијата што би ја предизвикале 10 мг/л опилкатна земја во еден литар дестилирана вода, која е без миризба и вкус и која не содржи:

1) албуминоиден амонијак	— 0,08 мг/л како N;
2) слободен амонијак од органиско потекло	— 0,1 мг/л како N;
3) нитрит	— 0,005 мг/л како N;
4) нитрат	— 15,00 мг/л како N;
5) хлорид	— 250,00 мг/л како Cl;
6) железо и манган заедно	— 0,3 мг/л како Fe и Mn;
7) сулфат	— 200,00 мг/л како SO ₄ .

Во добрата вода за пиење:

- 1) бојата не преминува 20° на платина-кобалт скалата;
- 2) pH вредноста е во границите од 6,5 до 9,0;
- 3) вкупно испарениот остаток не е поголем од 1000 мг/л;
- 4) потрошувачката на калиумов перманганат не е поголема од 12 мг/л како KMnO₄, освен кај водите што содржат хумински материји.

Член 5

Водата за пиење земена од јавно извориште не смее да содржи:

1) олово	— 0,05 мг/л како Pb;
2) цинк	— 15,00 мг/л како Zn;
3) бакар	— 0,5 мг/л како Cu;
4) флуорид	— 1,5 мг/л како F;
5) арсен	— 0,05 мг/л како As;
6) селен	— 0,05 мг/л како Se;
7) шествалентен хром	— 0,05 мг/л како Cr;
8) фенолни соединенија	— 0,001 мг/л како фенол;
9) цијанид	— 0,01 мг/л како HCN;
10) живо сребро	— 0,005 мг/л како Hg.

Освен тоа, радиоактивноста на водата за пиење од јавно извориште не смее да преминува при бета и гама зрачењето 10⁻³ микрокири/мл, при алфа зрачењето 10⁻³ микрокири/мл, а при загадувањето со радиум (Ra) 226 — повеќе од 4×10⁻³ микрокири/мл.

Член 6

Водата за пиење земена од јавно извориште од затворен тип мора да им одговара на следните бактериолошки услови:

1) пречиштената вода не смее да содржи колиформни бацили во 100 мл вода;

2) природната вода не смее да содржи повеќе од 10 колиформни бацили во 100 мл вода, определени како најверојатен број.

Водата за пиење не смее да содржи бактерии од родот *Proteus* и *Str. Faecalis* во која и да е количина.

Водата за пиење од отворени бунари и други отворени јавни изворишта која без претходно пречиштување се употребува за пиење, може да содржи и поголем број колиформни бацили од точката 2 став 1 на овој член, под услов да е поволен наодот на теренскиот преглед на објектите, во физикално-хемиски поглед водата да им одговара на условите пропишани со овој правилник и да не содржи бацили од фекално потекло (*E. Coli*—Eikman 440C, *Streptococcus Faecalis*, *Welchia perfringens* bakteriofagi).

Вкупниот број на сите живи бацили во 1 мл пречиштена вода не смее да биде поголем од 10, кај природна вода земена од затворени изворишта — од 100, а од отворени јавни изворишта — од 300. Овој број се определува според методата на броење колоните во хранлива агарна плоча, по култивирањето за време од 48 часа на температура од 35° до 37°C.

Член 7

Јавно извориште мора да биде заштитено од случајно или намерно загадување кое може штетно да влијае врз хигиенската исправност или врз квалитетот на водата за пиење пропишан со овој правилник. За таа цел стопанските организации, самостојните установи и органите што во рамките на својата дејност имаат јавни објекти за снабдување со вода за пиење, се должни преку соодветните стручни органи и установи да спроведат потребни испитувања на теренот заради пронајдување на недостатоците што можат да бидат причинети на загадувањето и, во согласност со резултатот на испитувањето, да ги отстранат утврдените недостатоци и да ја организираат и одржуваат заштитата на извориштето од загадување.

По извршеното испитување и отстранетите недостатоци, во смисла на претходниот став, организациите, установите и органите што имаат јавни објекти за снабдување со вода за пиење, се должни да воспостават санитарна заштита на извориштето (заштитна зона), чија големина и начин на заштитата се определуваат во согласност со надлежниот орган на санитарната инспекција.

Член 8

Сопствениците на објекти за снабдување на индивидуалните домаќинства со вода за пиење се должни да ги спроведат потребните хигиенско-технички мерки: аснација или преместување на фумриштата, клозетите, котарите и др., ако ја загрозуваат хигиенската исправност на водата, да го спречат слеањето на површинската вода во извориштето и да имаат уред односно садови за зафаќање вода на хигиенски начин.

Член 9

Објектите на водоводежниот систем (зафатна грабба, црпи, уреди, постројки за пречиштување, резервоари, доводна и разводна мрежа, цистерни и други средства за пренесување вода) мораат да бидат изградени и одржувани така што со својата функција да не влијаат неповолно врз хигиенската исправност на водата за пиење.

Член 10

На јавните објекти за снабдување со вода за пиење не смеат да бидат запослени лица што болуваат од болестите наведени во членот 44 од Уредбата за спроведување на Основниот закон за здравствениот надзор над прехранбени продукти („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 31/56). Лицата запослени

на такви објекти што доаѓаат во непосреден допир со водата се должни во смисла на членот 61 од таа уредба да се подложат на здравствен преглед секои 6 месеци.

Член 11

Стопанските и други организации, установи и органи што во рамките на својата дејност имаат јавни објекти на водоводниот систем за снабдување со вода за пиење, се должни да обезбедат систематско вршење на прегледи на водата заради утврдување дали таа во поглед на матнотијата, миризбата, вкусот, бојата, рН, слободниот амонијак, нитритот и хлоридот им одговара на условите пропишани во членот 4, како и на условите од членот 6 на овој правилник.

Прегледите на водата мораат да се вршат во сопствени лаборатории или во лаборатории на хигиенски заводи или други установи што се за тоа стручни и оспособени.

Бројот на мострите на водата за пиење што мораат да се прегледаат зависи од бројот на потрошувачите и изнесува месечно:

до	5.000	потрошувачи	—	—	—	1	мостра
"	10.000	"	—	—	—	3	мостри
"	20.000	"	—	—	—	5	"
"	50.000	"	—	—	—	7	"
"	100.000	"	—	—	—	15	"
"	200.000	"	—	—	—	30	"
"	400.000	"	—	—	—	60	"
над	400.000	"	—	—	—	120	"

Претпријатијата за производство на прехранбени производи на индустриски начин што имаат сопствени објекти за снабдување со вода, мораат да обезбедат преглед на најмалку 8 мостри месечно.

Мострите на водата за преглед се земаат во исти временски растојанија, споредно со бројот на пропишаните мостри за преглед, од извориштата односно местата на кои потрошувачите непосредно се снабдуваат со вода.

За земањето на мостри на вода за систематски или повремени преглед се составува записник на образецот што е напечатен кон овој правилник и е негов составен дел.

Член 12

Организациите, установите и органите од претходниот член што имаат јавни објекти од кои потрошувачите се снабдуваат со вода за пиење по нејзиното пречистување, мораат да обезбедат вршење на систематска контрола на процесот на пречистувањето на водата.

Член 13

Кон изградба или преуредување на јавен објект за снабдување со вода за пиење не смее да се пристапи пред да се прибави од органот на управата на околискиот народен одбор надлежен за работите на санитарната инспекција согласност на изработениот проект за изградба односно преуредување на објектот. Ако е за одобрување на проектот за изградба односно преуредување на објектот надлежна републичката комисија за ревидирање на проектите, за таквиот проект мора да се прибави согласност од надлежниот републички санитарен инспекторат.

Без дозвола од инспекцискиот орган од претходниот став не смее да се пушти во работа ниеден новосаграден или преуреден јавен објект за снабдување со вода за пиење.

Пред изградбата на објекти за снабдување со вода на индивидуалните домаќинства граѓаните што сакаат да подигнат таков објект се должни од органот на управата на општинскиот народен одбор надлежен за работите на санитарната инспекција да прибават согласност во поглед на местото за изградба на објектот.

Член 14

Хигиенските заводи, во рамките на својата надлежност, се должни:

1) да водат евиденција за бројот и за хигиенско-техничката состојба на сите објекти за снабдување со вода за пиење;

2) повремено да земаат мостри на вода за пиење од јавните изворишта и од извориштата што служат за потребите на индивидуалните домаќинства и да вршат прегледи на овие мостри, независно од прегледите што се вршат во смисла на членот 11 од овој правилник;

3) во сите случаи кога при вршењето на преглед на вода или на друг начин ќе узнаат дека водата за пиење не им одговара на условите пропишани со овој правилник, за тоа веднаш да го известат надлежниот орган на санитарната инспекција;

4) да даваат стручна помош, упатства и совети за изградба и преуредување на објекти за снабдување со вода за пиење и за отстранување на недостатоците во санитарен поглед што можат да го загорзат квалитетот и хигиенската исправност на водата за пиење.

Член 15

Отстапувањата во поглед на бројот на колиформните бацили, предвидени во членот 6 став 3 на овој правилник, не влијаат врз правото на органите на санитарната инспекција да бараат отстранување недостатоците во санитарен поглед на објектите од кои се зема таква вода, ниту ги лишуваат имателите на такви објекти од должноста да ги спроведат наредените хигиенско-технички мерки за подобрување квалитетот на водата.

Член 16

Надзор над придржувањето кон одредбите на овој правилник вршат органите на управата на општинскиот и околискиот народен одбор надлежни за работите на санитарната инспекција, во рамките на надлежностите утврдени со Законот за санитарната инспекција („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 23/56).

Во вршењето на надзор органите од претходниот став наредуваат соодветни управни мерки предвидени во чл. 29 и 30 од Законот за санитарната инспекција.

Член 17

Организациите, установите, органите и граѓаните што имаат јавни објекти за снабдување со вода за пиење се должни:

1) во срок од една година од денот на влегувањето во сила на овој правилник да спроведат потребни истражувања, да ги отстранат утврдените недостатоци и да организираат заштита на извориштата од загадување (член 7);

2) во срок од 60 дена од денот на влегувањето во сила на овој правилник да му достават на органот на управата на општинскиот народен одбор надлежен за работите на санитарната инспекција податоци за бројот на потрошувачите што ги снабдуваат со вода за пиење и за другите јавни потреби од вода.

Член 18

Стопанска и друга организација или самостојна установа ќе се казни за прекршок со парична казна до 100.000 динари:

1) ако не обезбеди вршење на физикално-хемиски и бактериолошки прегледи на водата на пропишаниот начин (член 11);

2) ако не обезбеди вршење контрола на процесот на пречистувањето на водата (член 12);

3) ако пристапи кон изградба или преуредување на објект пред да му го достави проектот на увид на органот на управата надлежен за работите на санитарната инспекција, или ако без согласност од овој орган пушти во работа изграден објект или новосаграден објект пушти во работа без пропишана дозвола (член 13 ст. 1 и 2);

4) ако во пропишаниот срок не ги спроведе потребните истражувања, не ги отстрани утврдените недостатоци и не организира заштита на извори-

штата од загадување (член 17 став 1 точка 1), или не ги достави податоците за бројот на потрошувачите што ги снабдува со вода за пиење и за другите јавни потреби (член 17 став 1 точка 2).

За прекршокот од претходниот став ќе се казни со парична казна до 20.000 динари и одговорното лице во стопанската организација или во самостојната установа.

Член 19

Со парична казна до 10.000 динари ќе се казни лице запослено на јавни објекти за снабдување со вода за пиење што во пропишаниот срок не ќе се подложи на здравствен преглед.

Член 20

Стопанска организација или самостојна установа што не ќе постапи по извршното решение на органот на управата надлежен за работите на санитарната инспекција донесено во вршењето на надзор над придржувањето кон одредбите на овој правилник, ќе се казни за прекршок пропишан во членот 49 од Законот за санитарната инспекција.

Ако физичко лице што е сопственик на објект за снабдување со вода за пиење не постапи по извршното решение на надлежниот орган за работите на санитарната инспекција, ќе се казни за прекршок пропишан во членот 50 на Законот за санитарната инспекција.

Член 21

Овој правилник влегува во сила осмиот ден по објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Бр. 06-1152/4
7 октомври 1960 година
Белград

Секретар
за народно здравје,
д-р Херберт Краус, с. р.

(Формат 210 × 297 мм)

ЗАПИСНИК

ЗА ЗЕМАЊЕ МОСТРИ НА ВОДА ЗА ПРЕГЛЕД

Име на сопственикот на извориштето _____
Место _____ НОО _____ НОО _____
Што произведуваат претпријатијата што се користат со извориштето _____

Извориште на вода: водовод _____ чешма _____
бунар _____ пумпа _____
Извор _____ артерски бунар _____ цистерна _____
Од што и како е граден објектот _____

Дали постои заштитна зона околу извориштето _____

Колку се оддалечени од извориштето: клозетот _____ м, шталата _____ м, губриштето _____ м,
помијарите или други загадувачи _____ м, _____

Капацитетот на водоводот во литри во секунда _____
Кај бунарите: пречник _____ м, длабочина до водата _____ м, длабочина до дното на бунарот _____ м.

Број на корисниците на водниот објект _____
Дали се пречиштува водата _____ Дали се хлорира водата _____
Дали во текот на годината се менува водата _____, дали се мати по дожд _____, дали ја менува бојата _____

Забелешка: _____

Мострата земена во _____ часот, _____/_____ 196 _____ година.

(потпис на лицето што ја зело мострата)

УПАТСТВО ЗА ЗЕМАЊЕ МОСТРИ

За хемиска анализа мострата се зема во чисто литарско шише. Шишето не смее да има никаква миризба и мора да биде затворено со плутена, гумена или стаклена затка. Шишето претходно ќе се измие со водата што се испраќа на испитување.

За бактериолошка анализа на водата мострата се зема во стерилно шише од 250 цм. Пред земањето на мостра ќе се нагори грлото од шишето и славината од чешмата ако е можно, внимателно ќе се наполни до 3/4 шишето, потоа повторно ќе се нагори грлото од шишето и шишето ќе се затвори со затка. Нагорувањето може да се врши и со жица на која ќе се стави вата натопена со алкохол или со чист бензин.

Ако не се добијат стерилни шишиња од хигиенскиот завод, стерилисањето на шишиња може да се врши и на овој начин: во лонец со вода се варат половина час отворено шише и затка. По варењето шишето ќе се фати за дното, а затката за делот што не влегува во грлото на шишето и шишето ќе се затвори. При затворањето на шишето грлото треба да се сврти надолу.

Мострата за бактериолошка анализа не смее да патува подолго од 6 часа до лабораторијата во која ќе се врши прегледот.

584.

Врз основа на чл. 5 и 21 од Уредбата за заемите за инвестиции („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 31/56, 22/58 и 25/59), во согласност со сојузниот Државен секретаријат за работите на финансиите, Југословенската земјоделска банка распишува

XXX КОНКУРС

ЗА ДАВАЊЕ ИНВЕСТИЦИОНИ ЗАЕМИ ОД СРЕДСТВАТА НА ОПШТИОТ ИНВЕСТИЦИОНЕН ФОНД ЗА ИЗГРАДБА НА ЦЕНТРИ ЗА ПРОИЗВОДСТВО НА ЕЛИТНА ПРИПЛОДНА ЖИВИНА

1. Југословенската земјоделска банка ќе одобрува заеми од средствата на Општиот инвестиционен фонд за изградба на центри за производство на елитна приплодна живина.

2. Право да учествуваат на овој конкурс имаат сите земјоделски производителски организации:

1) што ќе добијат согласност од Секретаријатот на Сојузниот извршен совет за земјоделство и шумарство да можат да изградат центар за производство на елитна приплодна живина;

2) што имаат обезбедени кадри, крмна база, услови за заштита на здравјето на живината, а во постојниот запат немаат узгојни живински болести;

3) што ќе дадат обврска дека ќе го водат уредно матичното книговодство, и дека произведената елитна приплодна живина ќе им ја продаваат првенствено на оние што ќе добијат заем за набавка на приплодна живина од средствата на Општиот инвестиционен фонд;

4) што ќе дадат обврска дека во својот центар ќе примаат кадри од други земјоделски производителски организации на обучување.

3. Барањето за заем мора да ги содржи сите податоци пропишани со членот 16 од Уредбата за заемите за инвестиции, а се поднесува на посебни образци на Југословенската земјоделска банка.

4. Заемобарателот е должен кон барањето за заем да поднесе:

1) инвестиционен елаборат;

2) доказ дека се обезбедени средства за полагање на гарантен износ и средства за учество во трошоците на инвестициите;

3) согласност од Секретаријатот на Сојузниот извршен совет за земјоделство и шумарство дека може да изгради центар за производство на елитна приплодна живина.

5. Инвестициониот елаборат што се поднесува кон барањето за заем треба да биде изработен според важечките прописи и да содржи:

1) инвестициона програма изработена според Уредбата за изработка и одобрување на инвестиционата програма и за полагање депозит за обезбедување исплатата на инвестиционите работи („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 5/54, 36/55, 54/55, 2/56, 29/56 и 34/57), мислење и предлог од ревизионата комисија и решение на надлежниот орган за одобрување на инвестиционата програма, со назначување на вредноста и капацитетот на инвестиционите објекти за чија изградба односно набавка се одобрува инвестиционата програма.

Инвестиционата програма, мислењето и предлогот на ревизионата комисија и решението за одобрување на програмата мораат да бидат поврзани во една целина и запечатени со печат од органот што го издал одобрувањето;

2) идеен или главен проект за секој градежен објект за чија изградба се бара заем, изработен и ревидиран според Уредбата за градежното проектирање („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 32/58).

Предмерот мора да биде изработен по сите позиции на градежните, занаетчиските и инсталатерските работи, од кои може да се види како е дојдено до одделни количини работи.

Груб предмер и претсметка изработена врз базата на грубиот предмер нема да се земаат предвид.

Претсметката мора да биде изработена по сите позиции на предмерот врз основа на единичните цени од 1960 година;

3) спецификација на опремата со назначување на главните карактеристики, на цената за секоја позиција на опремата (одвоено за увозна а одвоено за домашна опрема) и на трошоците за транспорт на опремата и на монтажните работи;

4) спецификација на другите трошоци (за проектирање, за истражни работи и сл.).

6. Заемите ќе се одобруваат под следните услови:

1) со учество на инвеститорот во трошоците на инвестициите, најмалку во височината што ќе биде определена со прописите важечки во времето на одобрувањето на заемот;

2) со интересна норма од 3% годишно;

3) со срок за исплата на заемот кој не може да биде подолг од 10 години, со тоа што плаќањето на првиот ануитет да пристига една година по рокот утврден за завршување на изградбата на инвестициониот објект односно работи.

7. Првенство за добивање на заем според овој конкурс ќе имаат заемобарателите што ќе понудат пократок срок за исплата на заемот.

8. Банката може за уредна отплата на заемот да бара гаранција од политичкотериторијалната единица.

9. Барањето за одобрување на заемот со инвестиционите елаборати и со сите прилози и се поднесува во три примерка на територијално надлежната филијала на Југословенската земјоделска банка.

10. Барањата според овој конкурс можат да се поднесуваат до 15 декември 1960 година.

11. Во се' друго за овој конкурс важат одредбите од Уредбата за заемите за инвестиции и од другите важечки прописи што се однесуваат на заемите за инвестиции.

О. бр. 125

5 октомври 1960 година

Белград

Југословенска земјоделска банка

Централа

Генерален директор,
Никола Кмезиќ, с. р.

Претседател
на Управниот одбор,
Крсто Попивоца, с. р.

СОДРЖИНА:

	Страна
569. Указ за прогласување на Законот за патентите и техничките унапредувања —	777
Закон за патентите и техничките унапредувања — — — — —	777
570. Указ за прогласување на Законот за завршната сметка за извршувањето на Сојузниот буџет за 1959 година — — —	786
Закон за завршната сметка за извршувањето на Сојузниот буџет за 1959 год. — — — — —	786
571. Указ за прогласување на Законот за измена на Законот за придонесот за буџетите од личниот доход на работниците — — — — —	786
Закон за измена на Законот за придонесот за буџетите од личниот доход на работниците — — — — —	787
572. Указ за прогласување на Законот за делот од средствата на резервните фондови на определени стопански организации кој се внесува во резервниот фонд на општината — — — — —	787
Закон за делот од средствата на резервните фондови на определени стопански организации кој се внесува во резервниот фонд на општината — — — — —	787
573. Указ за прогласување на Законот за измена на Законот за сојузните органи на управата — — — — —	788
Закон за измена на Законот за сојузните органи на управата — — — — —	788
574. Одлука за доделување средства од стопанските резерви на федерацијата — — — — —	788
575. Одлука за измена на Одлуката за нормите на придонесот за социјално осигурување — — — — —	788
576. Одлука за потврда на уредбите на Сојузниот извршен совет — — — — —	789
577. Наредба за исплатување надоместок на трошоците за користење на годишниот одмор на носителите на „Партизанска споменица 1941“ во 1961 година — — — — —	789
578. Наредба за измени и дополненија на Наредбата за наплата на данокот и на други приходи при исплатата на сметките на граѓаните — — — — —	789
579. Упатство за измени и дополненија на Упатството за спроведување на Одлуката за евиденција и контрола на цените на определени производи — — — — —	790
581. Решение за одобрување основувањето и работата на Сојузот на ликовните педагози на Југославија — — — — —	790
580. Решение за одобрување основувањето и работата на Здружението на филмските редители и сценаристи на Југославија — — — — —	790
582. Правилник за извршување на Уредбата за поставањето и работата на емисионите радиостаници — — — — —	790
583. Правилник за хигиенско-техничките мерки за заштита на водите за пиење — — — — —	795
584. XXX конкурс за давање инвестициони заеми од средствата на Општиот инвестиционен фонд за изградба на центри за производство на елитна приплодна живина — — — — —	798

ПОКАНА НА ПРЕТПЛАТА НА „СЛУЖБЕН ЛИСТ НА ФНРЈ“ ЗА 1961 ГОДИНА

**ПРЕТПЛАТАТА НА „СЛУЖБЕН ЛИСТ НА ФНРЈ“ ЗА 1961
ГОДИНА ИЗНЕСУВА:**

ЗА НАШАТА ЗЕМЈА . . . 2.000 ДИНАРИ

ЗА СТРАНСТВО 3.000 ДИНАРИ

Претплатата на „Службен лист на ФНРЈ“ се прима само за цела година а се уплатува на жиро сметка на „Службен лист на ФНРЈ“ 101-11/1-30 кај Филијалата на Народната банка на ФНРЈ во Белград, на благајната на „Службен лист на ФНРЈ“, Белград, Краљевик'а Марка број 9 и во Продавницата на „Службен лист на ФНРЈ“, Белград, Бранкова ул. 16.

„СЛУЖБЕН ЛИСТ НА ФНРЈ“ СЕ ОТПРЕМА САМО ПО ПРИМЕНАТА УПЛАТА.

Препорачуваме уплатата да се изврши најдоцна до 25 декември за да не дојде до запирање на отпремата на весникот.

Им се обрнува внимание на претплатниците при уплатата читливо да ги пополнат следните податоци на чековната или вирманската уплатница:

полна адреса (место, улица и број, поштенска прегратка, надлежна пошта), претплатнички број и број на примероци, како што е век'е тоа назначено на грбот од чековната уплатница, што е приложена кон бројот 44/60 на „Службен лист на ФНРЈ“.

Уплата со неполна, скратена или неточна адреса не к'е може да се земе во работа.

Соопштувања за претплатата можат да се дадат на самата уплатница, без посебна преписка.

ПРЕТПЛАТА НА ДОДАТОЦИТЕ НА „СЛУЖБЕН ЛИСТ“ НА ФНРЈ ЗА 1961 ГОДИНА

1. „МЕГ'УНАРОДНИ УГОВОРИ И ДРУГИ СПОРАЗУМИ“ —
претплатата изнесува 1.300 динари а за странство 2.200 динари.

2. „ОДЛИКОВАЊА И ПОМИЛОВАЊА“ — претплатата изнесува 400 динари а за странство 800 динари.

Претплатата се полага на жиро сметка на „Службен лист на ФНРЈ“ 101-11/1-30, на благајната на „Службен лист на ФНРЈ“ — Белград, Краљевик'а Марка бр. 9 и во Продавницата на „Службен лист на ФНРЈ“, Белград, Бранкова улица број 16.